Maksā 10 feniņu

Sporta PASAULE

Iznāk pirmdienas pēcpusdienā

Atbildīgais redaktors: Adolfs Plūme
Redakcijas kolēģija: Arnolds Smilts, Alfrēds Vinčels un Jānis Zariņš.
Redakcija: Rīgā, Ģertrūdes ielā 6. Darba laiks 10—14, sestd. 10—12. Pirmd. red. slēgta. Tālr. 96208, svētd. vak. un pirmd. 28818 un 34998.
Kantoris: Pils ielā 9-8. Darba laiks 10—14, sestd. 10—12 Tālr. 32384.
Pasta tek. rēķ. Nr. 1175.

LATVIEŠU SPORTA UN FIZISKĀS KULTŪRAS APVIENĪBAS OFICIOZS

Nr. 130 (981) 11. aprīlī 1944. gadā Nr. 130 (981)

Slēpotāju Lieldienas Gaiziņkalnā

Sporta vadības rīkotās Lieldienu sacīkstes Gaiziņkalnā noritēja teicamos apstākļos. Uz Gaiziņkalnu bija izbraukuši daudz labāko slēpotāju un it prāvs pulks slēpotāju-tūristu, kas izmantoja svētku brīvdienas, lai pavasara saulē un veselīgās kustībās krātu un stiprinātu spēkus ikdienas darbam. Sniega apstākļi Gaiziņa apkārtnē bija tiešām teicami. 1. Lieldienās rīkotās sacīkstes noritēja slavējamā organizācijā un sniedza jaukas cipas. Ieradās arī sporta vadītājs R. Plūme, klātesot it visās sacensībās.

Agrā rīta stundā šīs sezonas pēdējās slēpotāju sacensības ievadīja ar nobraucienu no Gaiziņa virsotnes. Piedalījās 14 alpiņistu sacensību labākie pratēji. Sacensonu vidū nebija šāgada slaloma meistars A. Martinsons. Aipu kombinācijas pirmajā konkurencē nobraucienā pa stāvo nogāzi cauri kārklu krūmiem izmantīgāk un ātrāk mērķi ielejā sasniedza dundadznieks J. Sinka — 28,2 sekundēs. Viņa paliks nepārspēts arī slalomā, veicot uzdevumu 23 min. 23,2 sekundēs. Ar sasniegto labāko koplaiku 74,6 sek. Sinka (Dundagas SB) kļuva uzvarētājs. Aiz viņa kā drošs otrs labākais ierindojās mūsu lēkšanas meistars A. Celms (RSK), ar koplaiku 79 sek. (nobraucienā 28,7, slalomā 24+26,3); trešo vietu ieņēma I. Kleinops (RSK) ar 86,3 sek. Viņam sliktāk veicās nobraucienā (39,2), bet toties slalomā izdevās atkārtot uzvarētāja sasniegto labāko laiku 23 sek. 4. vietā H. Martinsons (US) 89,3 sek.; 5. J. Roze (RTK) 89.3 un 6. v. Linde (Daugavieši) 98,2 sek. Sievietēm sacensībā bija noteikta kombinēta — 3 km slēpojuma distance un slaloms. Tas darīts nolūkā, lai «daiļais dzimums» vairāk kā līdz šim pievērstos arī alpinisma speciālitātēm. Startēja tikai 3 dalībnieces. Zīmīgi bija, ka slēpotājas slalomā pirmajā braucienā šķita tik nedrošas, ka tikai ar grūtībām izbrauca caur nogāzē nospraustiem vārtiem. Otrajā braucienā visas nesalīdzināmi drošāk izpildīja uzdevumu, ievērojami ātrāk sasniedzot mērķi. Tā Gaile (Daugavieši) 1:10,5 laiku uzlaboja uz

(Beigas 3. lpp.)

Latviešu jaunatne uz pareiza ceļa

Ar sporta vadītāja R. Plūmes rīkojumu, kas šodien publicēts «Sporta Pasaulē», par LSFKA jaunatnes fiziskās audzināšanas un sporta daļas vadītāju iecelts Richards Dekšenieks. Sniedzam viņa rakstu par galveniem posmiem jaunatnes fiziskā audzināšanā.

Uzņēmumā pa labi — Richards Dekšenieks. (O. Sprūdes uzn.)

Paklausot Latviešu sporta vadītāja aicinājumam, esmu uzņēmies jaunatnes sporta lietu kārtošanu. Sports ir viens no labākiem audzināšanas līdzekļiem, taču arī sports un vingrošana dod labvēlīgus rezultātus tikai tad, ja tiek pareizi pielietoti.

Sākuma posms ir vingrošana, ko skaitām par fizisko spēju attīstības pamatu. Kā nākošais posms uzskatāms sacensību sports, nepiegriežot sevišķu vērību sasniegumiem. Šajā posmā, līdz ar fizisko spēju kāpinājumu, jau audzinām un attīstām arī raksturu un gribas spēku. Tikai pēc tam kā vainagojums visam minētam darbam seko sacensību sporta augstvērtīgie rekordu rezultāti.

Mūsu tuvākais mērķis ir pārliecināt savus līdzpilsoņus, ka nodošanās fiziskai kultūrai pirmo divu posmu apjomā ir katra pilsoņa, bet jo sevišķi ikviena jaunieša pienākums. Tikai tad, kad šādā veidā fiziskās audzināšanas kustībā ietverta maša, ar prieku drīkstam apsveikt dabas apveltīto un cītīgā darbā izkopto atsevišķo personu rekordu rezultātus.

Lai šajā darbā nebūtu pārpratumu, mums jāpanāk ciešs kontakts starp jaunieti, ārstu, sporta nozares vadītāju, audzinātāju un nodarbību vadītāju. Tikai tad, ja visas minētās personas darbosies saskaņā, varam cerēt sasniegt pozitīvus rezultātus.

Var gadīties, ka vienam otram jaunietim liksies apgrūtinoši zināmi ierobežojumi, bet tie ir nepieciešami, lai sasniegtu mērķus, ko ar sporta palīdzību gribam panākt. Mūsu ideāls jau no seniem laikiem ir harmoniski attīstīts cilvēks kā garīgā tā fiziskā ziņā.

Sakarā ar atļauju skolas jauniešiem iestāties sporta biedrībās, paveras ceļš plašam un atbildīgam darbam. Latviešu sporta un fiziskās kultūras apvienības biedrības statūtos, kas apstiprināti jau 1942. gadā, 1. paragrafā teikts, ka biedrību mērķis ir audzināt savus biedrus par garīgi un miesīgi veseliem, spējīgiem un krietniem tautas locekļiem, kas spēj pildīt visus dzīves un darba pienākumus. Esmu pārliecināts, biedrības centīsies un tiešām arī spēs savus pienākumus pareizi un apzinīgi pildīt.

Nenoliedzami, ka tagadējais kara laiks mums sagādā ļoti lielas grūtības. Tomēr apzināsimies, ka šķēršļi pasaulē ir tādēļ, lai tos pārvarētu, bet nevis izmisumā noraudzītos un mēģinātu atrast blakus ceļus to nepareizai apiešanai.

Richards Dekšenieks

Pirmās sacīkstes meža skrējienā

Svētdien, 23. aprīlī, Daugavieši rīko eksternas sacīkstes meža skrējienā, kas būs pirmās jaunajā vieglatlētikas sezonā. Starts noilkts plkst. 11 Šmerļi pie slēpotāju mītnes. Galveno interesi saista tradicionālā celojošās balvas izcīņa 1000+2000+3000+ +2000+1000 m stafetes skrējienā. Balva līdz šim izcīnīta divus gadus. Pirmo reizi to ieguva Valmieras SB skrējēji, bet pagājušā gada rudenī — Daugaviešu vienība. Šogad paredzama spēcīga un spējās vienlīdzīga konkurence, tādēļ sacensība gaidāma tiešām ar lielu interesi. Bez tam programmā paredzētas vēl sekojošas sacensības: 2) 1928. un 1929. g. dzim. zēniem 4×1000 m stafetes skrējiens; 3) 1926. un 1927. g. dzim. zēniem 4×100 0m staeftes 1927. g. dzim. zēniem 4×1000 m stafetes skrējiens; 5) 1928. un 1929. g. dzim. meitenēm 3×800 m stafetes skrējiens un 6) 1926. g. un 1927. g. dzim. meitenēm 3×800 m stafetes skrējiens. Pieteikumi iesūtāmi sporta biedrībai Daugavieši — Rīgā, Lāčplēša ielā 6 — 11, līdz piektdienai, 21. aprīlim.

V. SVISTUŅENKO — LDzB FUTBOLISTU TRENERIS

LDzB futbolistu treniņš notiks trešdien, 12. aprīlī, plkst. 18 Torņakalna (Uzvaras parka) sporta laukumā. Dzelzceļnieku futbolistu treniņu vadību atkal uzņēmies mūsu kādreiz ievērojamais izlases spēks V. Svistuņenko, kas LDzB vienpadsmita sagatavošanas darbu pārzināja arī pirms vairākiem gadiem, kad vienība piedzīvoja savu spēju straujāko progresu.

RAMIŅŠ — LATVIJAS MEISTARS NOVUSĀ

Vakar Latvijas novusa meistarsacīkšţēs noslēdzās viensnēles sacensības. Meistargodu izcīnīja Alberts Raminš (Vairogs), kas jau arī agrākos gados bieži bijis meistara lauru īpašnieks. 2. vietā ierindojās Lorencs (Auseklis); 3. Kalns (VEF); 4. R. Drieks (Vairogs); 5. Brēmanis (Vairogs) un 6. Stumbenis (Wdw).

LATVIEŠU SPORTA VADĪTĀJA ROBERTA PLŪMES RĪKOJUMI UN PAZIŅOJUMI

Sportistiem, kas pārgājuši uz citu biedrību noteiktajā terminā laikā no š. g. 1.—15. janvārim un nokārtojuši visas saistības ar savu bijušo biedrību, izņēruma veidā ir starta tiesības jaunajā biedrībā jau sākot ar š. g. 16. aprīli.

R. DEKŠENIEKS — JAUNATNES VADĪTĀJS

Par LSFKA jaunatnes fiziskās audzināšanas un sporta daļas vadītāju iecelts Richards Dekšenieks.

JAUNIEŠIEM ATĻAUTS IESTĀTIES SPORTA BIEDRĪBĀS

Lai nodrošinātu latvju sporta pēcaudzi un atbalstītu vispārīgās fiziskās apmācības Latvijā, Latviešu sporta un fiziskās kultūras apvienības biedrībām ir atļauts uzņemt biedrībā jauniešus vecumā no 14—18 g. (izņēmuma gadījumos arī 10—14 g. vecus ar Latvju jaunatnes organizācijas speciālu atļauju) un apvienot viņus jaunatnes nodaļās (sekcijās). Saskaņā ar Latviešu sporta vadītāja vienošanos ar LJO šīsā šefu, jaunatnes vadītājam sporta biedrībā jābūt arī LJO biedram, vadītājam vai vadītājam-kandidātam. Viņu amatā apstiprina sporta vadītājs.

Latviešu sporta un fiziskās kultūras apvienība respektē Latvju jaunatnes organizācijas tiesības uz latvju jaunatnes audzināšanu ārpus skolas un mājas un atbalsta LJO tās uzdevumu veikšanā. LJO izved vispārējo izlīdzināšanas sportu un fizisko vingrinājumu pamatapmācības. Tālākā jaunatnes sasniegumu sporta apmācība un sacīkstes paliek LSFKA biedrību zināšanā. Ja LJO biedri vēlas nodarboties ar sasniegumu sportu un piedalīties sacīkstēs, tiem jāiestājas kādā LSFKA sporta biedrībā.

Sporta sacensības starp LSFKA biedrību jaunatnes vienībām un jauniešiem notiek LSFKA apjomā. Katrā vasarā un ziemā LJO ar pilnu LSFKA atbalstu var noturēt vienu reprezentatīvu sarīkojumu ar jauniešu sacensībām Latvijas mērogā un priekšsacīkstes apriņķos, kuru programmu apstiprina sporta vadītājs. LJO izved sporta sacensības un sarīkojumus ārpus Latvijas, it sevišķi ar eiropejiskām jaunatnes organizācijām, ja arī pret tām piedalās LSFKA vienības.

Jaunieši, kas sastāv LSFKA biedrībās, jāņemas, lai tie kļūtu reizē arī par LJO biedriem. 1945. gada 2. janvārī notiks apspriede, kuŗā lems par sporta biedrību jaunatnes nodaļu dalībnieku obligāto piederību LJO. Līdz tam laikam tiešu prasību par viņu piederību Latvju jaunatnes organizācijā neuzstādīs. Lai sporta biedrību jaunatnes nodaļu biedrus tuvinātu un iepazīstinātu ar LJO mērķiem un uzdevumiem, ik mēnešus noturama viena apm. 2 stundu ilga nodarbība, kuŗā obligāti jāpiedalās visiem biedrības jaunatnes nodaļas biedriem. LSFKA biedrībām jau tagad jānorāda, ka jaunatnes nodaļu biedri, kas atklāti izturas naidīgi pret LJO, vai kas disciplināru pārkāpumu dēļ izslēgti no LJO, iz jāizslēdz no kopības. Skola var pieprasīt jaunieša izstāšanos no LSFKA biedrības jaunatnes nodaļas vai LJO, ja viņa skolas darbs nesekmīgs vai viņam ir slikta uzvešanās. Visiem skolu audzēkņiem, kas darbojas kādā ārpusskolas organizācijā, jāievēro vispārīgie skolas kārtības noteikumi un laika iedalījums skolas darbā.

SADARBĪBA AR «ATP. UN DZ.» ŠACHA KOPĀM

Arodu savienības «Atpūtas un dzīvotprieks» šacha kopas uzņemtas par biedru veicinātāju Latviešu sporta un fiziskās kultūras apvienībā, skaitot ar 1944. g. 1. janvāri. Visiem pilntiesīgiem šacha kopu biedriem ir tiesības licenceties LSFK apvienībā, iesniedzot reģistrācijas kartītes. Ar licences dienu šacha kopu biedri iegūst visas tiesības un pilda visus pienākumus, kādi ir pārējiem LSFK apvienībā ietilpstošo biedrību licencētiem biedriem. Latviešu sporta vadītāja lēmumi, ciktāl tie ietilpst viņa kompetencē attiecībā uz licencēto Arodu savienības šachistu, ir galīgi.

APKĀRTRAKSTS Nr. 4

1. a) Š. g. 23. aprīlī sasaucu Rīgā visu sportā biedrību vadītāju sanāksmi, kuŗā neizstrūkstoši jāpiedalās visu Rīgas un province sporta biedrību priekšniekiem vai viņu pilnvarotiem pārstāvjiem, LSFKA padomes locekļiem, apgabalu pilnvarotiem un apriņķu inspektoriem-skolotājiem. Sanāksmes atklāšana 23. aprīlī precīzi pl. 11 «Rotas» zālē, Blaumaņa ielā 38-40. Turpat notiks arī darba sēde. Noslēgumā kopēja vakars visiem sanāksmes dalībniekiem. Sanāksmes dalībnieki lūgti paši gādāt par naktsmītni. Izņēmuma veidā naktsmītni varētu sagādāt arī LSFKA, bet tādā gadījumā līdz 15. apr. (ieskaitot) jāpiesūta LSFKA Rīgā, Ģertrūdes ielā 6, rakstisks naktsmītnes pieprasījums. Vēlākus pieprasījumus neievēros. Katram tomēr jāņem līdzi sega un palaګs. b) Biedrību priekšniekiem darba sēdē būs jāsniedz konspektīvs ziņojums par biedrības darbību, uzrādot biedrības darbību traucējošus apstākļus, kā arī dodot paskaidrojumus par biedrības nodarbību telpu, laukumu un inventāra stāvokli. Bez tam jāsniedz ziņas par biedrības biedru skaitu uz 1. aprīlī 1944. g., atsevišķi uzrādot, cik biedru iestājušies leģionā, darba dienestā vai karaspēka izpalīgos.

2. No 18.—23. aprīlim š. g. Rīgā notiks province biedrību sporta nodarbību vadītāju kursi, uz kuŗiem katrai province biedrībai jāsūta 2 dalībnieki — 1 vīrietis un 1 sieviete. Kursos jāpiedalās arī apriņķu inspektoriem — skolotājiem. Kursu programmā: futbols, bokss peldēšana, vieglatlētika, volejbols. Kursu dalībniekiem jāņem līdzi nodarbībām piemērota tērps. Dalībnieki piesakāmi rakstiski LSFKA līdz 15. apr. 1944. g. (ieskaitot), uzrādot uzvārdu, vārdu, dzimšanas datus, adresi un apgādes grāmatiņas Nr. Par naktsmītni dalībniekiem pēc iespējas jāgādā pašiem. Izņēmuma veidā naktsmītni varētu sagādāt arī LSFKA. Naktsmītnes pieprasījumi jāiesūta LSFKA rakstiski līdz 15. aprīlim (ieskaitot). Vēlākus pieprasījumus neievēros. Katram dalībniekam jāņem līdzi sega un palaګs.

3. Iemaksa LSFKA par katru biedrības biedru 1944. gadā ir RM 0.50. Biedru kartes pagarināt pilnvaroju biedrību priekšniekus un daru viņus atbildīgus par LSFKA pienākošos maksājumu savlaicīgu nokārtošanu. 1944. g. iemaksa par biedrībā jau esošiem biedriem nokārtojama līdz 1. maijam 1944. g. Biedrībām, kas 1944. g. paredzējušas jaunas biedru kartes, jāpieturas pie līdzšinejās kārtības un jāiesūta biedru kartes LSFKA apzīmogošanai, nomaksājot pieminēto RM 0,50 nodevu par katru biedru.

4. Atgādinu, ka norēķins par katru sarīkojumu iesniedams LSFKA 7 dienu laikā, ieskaitot sarīkojuma dienu. Norēķinā jāurrāda pārdoto biļešu numuri. Tai pašā laikā samaksājamas nodevas, pie kam uz samaksas dokumenta sīki uzrādāms, par ko maksājums izdarīts. Biedrības, kas šo manu rīkojumu neizpildīs, sodīsu. Sporta biedrībām jāpārdod LSFKA biļetes ne tikai biedrību sporta, bet arī visos citāda veida sarīkojumos, norēķinoţies ar LSFKA noteiktā kārtībā.

5. Biedrībām jāpazīņo man apstiprināšanai izraudzītais kandidāts biedrības priekšnieka, viņa vietnieka, kases revidenta, jaunatnes un sieviešu sekcijas vadītāja amatam. Saskaņā ar panākto vienošanos ar LJO, jaunatnes sekcijas vadītājam jābūt arī LJO biedram, vadītājam, vai vadītājam-kandidātam. Minētās amatpersonas skaitās pilntiesīgas tikai pēc mana rakstiska apstiprinājuma piesūtīšanas biedrībai. Pārējo sekciju vadītāju vārdi pēc viņu izraudzīšanas jāpazīņo man tikai zināšanai.

6. Atgādinu biedrībām, ka pilnsapulces sasaucamas statūtos paredzētā kārtībā biedrības priekšnieka un kases revidenta pārvēlēšanai. Jaunievēlēto amatpersonu vārdi jāpazīņo man apstiprināšanai septiņu dienu laikā pēc pilnsapulces.

7. Uz priekšu visi mani rīkojumi tiks publicēti oficiozā «Sporta Pasaule» un ir saistoši visām sporta biedrībām. Sakarā ar to uzlieku visām biedrībām par pienākumu minēto laikrakstu abonēt. «Sporta Pasaules» kantoris Rīgā, Pils ielā Nr. 9 — 8, pasta tek. rēķ. Nr. 1175.

8. Paziņoju, ka uz manu apkārtrakstu Nr. 3 nav atbildējušas sekojošas biedrības: 1) Abrenes sporta biedrība, 2) Ilūkstes sporta biedrība, 3) Siguldas sporta biedrība un 4) Zaļenieku sporta biedrība. Uzdodu minēto biedrību priekšniekiem iesniegt man šīnī lietā rakstisku paskaidrojumu, kā arī piesūtīt 3. apkārtrakstā pieprasīto aptaujas lapu. Zemāk minētās biedrības atbildes iesūtījušas pēc noteiktā termiņa: 1) Rīgas Vilki, 2) Rīgas makšķernieku biedrība, 3) Valmieras sporta biedrība, 4) Nīcas sporta biedrība, 5) Līvānu sporta biedrība, 6) Rīgas slēpotāju klubs, 7) Latviešu makšķerniekū biedrība, 8) Cēsu sporta biedrība, 9) Amatiers, 10) Latviešu ledus klubs, 11) Rīgas Jūrmalas jachtklubs, 12) Rīgas šaušanas sporta biedrība, 13) Skrīveru sporta biedrība, 14) Daugavpils sporta biedrība, 15) II Rīgas atlētikas klubs, 16) Jelgavas sporta biedrība, 17) Jūrmalas sports un 18) Alūksnes sporta biedrība.

Pārreģistrētie sportisti var startēt jaunajās biedrībās sākot ar 16. aprīli

SODĪTI SPORTISTI

Konstantīns Tjasto (Auseklis) par sava pretinieka pierunāšanu demonstrēt norunātu cīņu Latvijas boksa meistarībā diskvalificēts uz 1 (vienu) gadu, skaitot ar nodarījuma dienu š. g. 26. martu. Arvīds Zuliters (Auseklis) diskvalificēts uz 3 mēnešiem, skaitot ar š. g. 26. martu, par norunātas cīņas demonstrējumu Latvijas boksa meistarībā š. g. 26. martā. Pēteris Stekis (Daugavieši) par LDzB pārstāvja apvainošanu darbiem sacīkstes laikā š. g. 2. aprīlī diskvalificēts uz 1 (vienu) gadu, skaitot ar pārkāpuma dienu. Jānis Blumbergs (Talsu SB) par sportista necienīgu uzvešanos sodīts ar diskvalifikāciju uz 3 mēnešiem, skaitot no š. g. 11. marta. Eriks Krastiņš un Arvīds Brauers (abi Talsu SB) par sporta inventāra nenodošanu biedrībai diskvalificēti uz 2 mēnešiem, skaitot ar š. g. 11. martu. Minētajiem sportistiem uzlikts par pienākumu nokārtot savas saistības vēlākais 7 dienu laikā.

LATVIJAS MEISTARSACĪKSTES PAUKOŠANĀ

Latvijas meistarības izcīņa paukošanā notiks 28., 29. un 30. aprīlī Rīgā. Dalībnieki pieteicami līdz 25. apr. pl. 16 Ģertrūdes ielā 6, kur tajā pašā dienā pl. 18 notiks biedrību pārstāvju apspriede.

LATVIJAS JUNIORU MEISTARSACĪKSTES BOKSĀ

Latvijas junioru meistarsacīkstes boksā 15. un 16. aprīlī Rīgā, pretēji iepriekšējam paziņojumam, drīkst startēt arī jaunatnes meistari. 15. un 16. aprīlī Rīgā notiks vēl Latvijas meistarsacīkstes boksā pusmagā svara katēgorijā.

SĀKSIES RĪGAS MEISTARĪBA BASKETBOLĀ VĪRIEŠIEM

Rīgas meistarības izcīņa basketbolā, kas notiks pēc viena zaudējuma sistēmas, sāksies 22. aprīlī. Vienības jāpiteikas Ģertrūde ielā 6 līdz š. g. 14. aprīlim. Turpat 14. aprīlī pl. 18 notiks spēļu izloze, kur uzaicināti ierasties visi dalību ņemošo vienību pārstāvji.

PĀRMAIŅAS TURPMĀKO BASKETBOLA SPĒĻU KALENDĀRĀ

Sestdien, 15. aprīlī, pl. 13.45 Vingrotāju ielā 1, 1. ligā sacentīsies Nedz. Sp. — Vytis (tiesn. Daņevičs), nevis svētdien, 16. aprīlī pl. 11.50 kā tas bija minēts pag. pirmdienas «Sp. P.». Svētdien, 16. aprīlī, pl. 11.50 Vingrotāju ielā 1 1. ligā spēlēs Nedz. Sp. — JS (Plukšs). Svētdien, 16. aprīlī pl. 15,15 paredzētā 2. ligas sacīkste VEF — JS nenotiks, jo JS savu vienību no turpmākām cīņām atsaucis. Trešdien, 12. aprīlī, Vingrotāju ielā 1 pl. 17,20 jaunatnes ligā cīnīsies Daugavieši — RFK (Kārkliņš), nevis Daugavieši — Starts, kā tas bija minēts pag. pirmdienas «Sp. P.». Amatiera 1. ligas vienībai piešķirts zaudējums sacensībā pret NS, par jaunatnes ligas spēlētāja V. Siliņšmita piedalīšanos sacīkstē bez sporta vadītāja un ārsta atļaujas. V. Siliņšmits diskvalificēts līdz 28. aprīlim (ieskaitot). 2. ligā savu vienību atsaucis Jūrmalas Sports. Par licenšu numuru neuzrādīšanu sacīkstēs sodītas biedrības: VEF ar 115 RM, RFK — 60 RM un US — 30 RM.

NOKĀRTOTAS SAISTĪBAS

Aleksandrs Zandbergs (Daugavieši) nokārtojis saistības ar savu bijušo biedrību LDzB un sodīts ar 2 nedēļu diskvalifikāciju, kas izciešama pēc karantīnas notecešanas termiņa. Saistības jānokārto arī visiem pārējiem «Sp. P.» pagājušā numurā izsludinātiem sportistiem, sakarā ar viņu biedrību maiņu. Katra vilcināšanās pavairos diskvalifikācijas sodu.

OLIMPIJA

vērtē savus sasniegumus

Šinīs dienās notika Liepājas vecākās sporta biedrības Olimpijas gadskārtējā biedru sapulce. Tās dalībnieki vienprātīgi izteica atzinību biedrības vadītājam T. Gūtmanim, viņa izraudzītai padomei un kases revidentiem, kuŗi lietpratīgā sadarbībā veicinājuši organizācijas dzīvi un panākumus.

Plašais gada pārskats bija labākais spogulis visiem 1943. gada sasniegumiem. Ar raženu bilanci var lepoties Olimpijas futbolisti: virsligas vienības 37 spēlēs gūtas 30 uzvaras, 3 sacensības beigušās neizšķirti un tikai 4 nadījumos atzīts pretinieka pārākums. Iegūto un zaudēto vārtu attiecība bijusi 143—68! Olimpieši reprezentējuši Liepāju arī visās 4 pilsētu sacīkstēs, kur realizēti šādi rezultāti: Liepāja — Rīga 1—1 (0—1); Liepāja — Rīga 0—4 (0—2); Liepāja — Auce 3—0 (1—0) un Liepāja — Dobele 12—2 (8—0). Redzami panākumi gūti vēl basketbolā, boksā, rokas bumbā, vieglatlētikā, zēģelēšanā un tenisā. Pilnībā respektējot iepriekšējā gada darbu un sasniegumus, par Olimpijas priekšnieku atkal ievēlēja T. Gūtmani, bet kases revidentiem — A. Milleru, V. Meiju un F. Bauci.

Pie 1943. gada darbības pārskata pilna biedru sapulce pieņēma šādu atzinumu: «Olimpija, kā vecākā Liepājas sporta biedrība, bauda atkal sabiedrības agrāko uzticību. To sevišķi labi rāda lielais biedru pieaugums. Tas nelielais veco sporta entuziastu pulciņš, kas 1941. gada rudenī pārņēma boļševiku atstāto mantojumu — izpostītu un sagandētu Olimpijas inventāru, jau 1942. gadā, biedrībai ieejot atkal agrāko gadu darbības sliedēs, bija pieaudzis uz 193. Tagad Olimpijas tradicijas un zilimelnās krāsas kļuvušas mīļas jau 311 sporta cienītājiem. Iepriecinošākā parādība tā, ka Olimpijas biedru pulkā stājušies tieši aktīvie sportisti no jaunatnes vidus. Tie, augot vecō olimpiešu vadībā, nākotnē varēs būt paraugs ikvienam sporta saimes locekļim.»

Kā Liepājas vecākai sporta organizācijai Olimpijai ir īsti lieli pienākumi un uzdevumi veidot kurzemniekos krietnu sporta garu, kas tiešām dara godu mūsu Dzintarjūras skaistajai pilsētai Liepājai!

Jānis Kovārnis

L. VAINOVSKA

akumulātoru darbnīca

atjaunojusi darbību ar š. g. 1. aprīli

Rīgā, R. Vagnera (Dzirnavu) ielā 84 (sētā)

Rūpniecības un tirdzn. paju sabiedrība

„ATOIL"

Rīgā, Audēju ielā Nr. 10

Tālruņi:
Direkcija . . 25680
Kantoris . . 29578
Fabr. nolikt. 27997

Fabrika Rīgā, L. Vējzaķu salā Nr. 14, tālr. 37233

Ražo:
ratusmēri, ādas smēri, kurpnieku-sedlinieku piķi u. c.

J. KADIĻA

APGĀDS

Rīgā, Teātra ielā 11

Tālruņi:
Vadītājam 33719
Kantorim 23567

Tekoši rēķini:
Rīgas pilsētas krājkasē 1053
Rīgas Koop. bankā 258

Apavu darbnīca

P/S

„K. Graudiņš un R. Egle"

Rīgā, Herm. Göringa (Valdemāra) ielā Nr. 36

Tālrunis 90868

Speciālitāte — sporta apavi

GRĀMATVEDĪBAI BIROJI

Rīgā, Blaumoņa ielā 7/9

UZ PALIGS JŪSMS VISOS GRĀMATVEDĪBAS DARBOS!

VIESOTĀN!
RĀDĪTIEM!
APARTIEM!
NAMSAIMNIEKI!

SKEPRASIET NEJAUŠOŠU INFORMACIJU!

Tālr. 34488; pasta kt. 279.

Frontei un DZIMTENEI

Alfrēda Vinčela vadībā

Sporta vadītājs Rob. Plūme draudzīgā sarunā ar apbalvotajiem airētājiem-dzelzskrustniekiem. No kreisās redzami: K. Viducis, R. Plūme, E. Kalviņš un J. Palilonis. (O. Sprūdes uzņ.)

Pagājušajā nedēļā US airētāju saime rīkoja godināšanas vakaru saviem biedriem — leģionāriem, kas saņēmuši augsto atzinības zīmi Dzelzskrustu. Klubā mājīgajā mītnē pulcējās kupls pulciņš airēšanas draugu, lai suminātu savus draugus un cīņas biedrus. Starp goda viesiem bija arī mūsu sporta vadītājs Roberts Plūme. Rīgā pašreiz uzturas trīs airētāji-dzelzskrustnieki: Evalds Kalviņš, Kirīls Viducis un Jānis Palilonis. Bez viņiem arī vēl divi citi nēsā melni-balti-sarkano Dzelzskrusta lentīti: Igors Liders un Harija Mentelis. Pēdējais gan šo goda zīmi vairs nevar nēsāt pie krūtīm, jo krītis varoņa nāvē cīņā pret boļševismu. Par US airētāju saimes nostāju un pienākuma apziņu šajā liktenīgajā brīdī sakāmi tikai visatzinīgākie vārdi. 37 airētāji stājušies tēvuzemes sargu rindās, tā kā atlicēju pulciņš sarucis pavisam niecīgs. Tomēr arī palicēji nerimstas ne brīdi, bet ziedo visus spēkus iemīļotā sporta veida celšanai, jo jūt pienākumu un atbildību leģionā stājušos biedru priekšā. Tie, atgriezdamies pēc kara mājās ar uzvaras lauriem, vēlas atrast airēšanas sportu košā plaukuma stāvoklī, ne nolaistu un nikuļojošu. Par to tad nu arī rūpējas viņu dzimtenē palikušie draugi un draudzenes, kas ik brīdi atceras frontes cīnītājus, aplaimojot tos vēstulēm un mazām airsaitēm un draudzības veltēm. Leģionāri tās arī tiešām vairāk kā pelnījuši, jo cīņā par dzimtenes drošību visi 37 airētāji sevi pierādījuši par drošsirdīgiem karavīriem. Liecību par daudzajām cīņām nodod fakts, ka gandrīz neviens no viņiem nav palicis neievainots, citi guvuši pat smagus ievainojumus, bet trīs airētāji — Alberts Djačkovs, Staņislavs Markovskis un Harija Mentelis upurējuši savas ziedošās dzīvības tēvuzemei. Arī apbalvojumi runā gaišu valodu — pieciem piešķirts Dzelzskrusts, trīs (Kalviņš, Palilonis un Zariņš) nēsā trieciena nozīmes, bet Oša piedurkni grezno sidrabainā Holmas nozīme, kas liecina par 104 dienu ielenkumu šajā cīņu sektorā. Aprunājoties ar no frontes lebraukušiem virsniekiem, par airētājiem nākas dzirdēt atzinīgus vārdus. Pat vēl vairāk: vārds airētājs kļuvis par īpašu jēdzienu; piederība pie šā sporta veida ir ķīla par brašu stāju un drosmīgu cīnītāja raksturu. Veidojot cieši salīdētu saimi dzimtenē, tādi paši viņi palikuši arī frontē — mūžam biedriski, atklāti, sirsnīgi un cīņas kārī. Tādēļ arī nav jābrīnas, ka airētāji frontiniieku vidū labi ieredzēti. 2. šķiras Dzelzskrustus visi pieci sportisti saņēmuši par nopelniem septembra kaujās, bet Evalds Kalviņš nesen dabūjis arī 1. šķiras Dzelzskrustu. To Kalviņā ieguvis kā pirmais US sportists un otrais no mūsu sporta saimes vispār. Šturmmanis Kalviņš ir unteršturmfīrera R. Gaitara ziņnesis. Šis, kādas latviešu SS brīvprātīgo brigādes rotas komadieris, kā pirmais latviešu karavīrs ieguvis Tuvcīņas nozīmi bronzā. Līdz ar viņu kaujās izcēlies tā daudzās cīņās rūdītais ziņnesis Evalds Kalviņš, par ko arī pelnīti apbalvots ar 1. šķiras Dzelzskrustu. Vispār Gaitara rotas puiši ir slaveni cīnītāji — visi nēsā trieciena nozīmes, 33 apbalvoti ar 2., bet 6 ar 1. šķiras Dzelzskrustu. Sešu nedēļu laikā boļševiki šīs rotas pozīciju priekšā vien zaudējuši pāri par 1000 krituši. Tā ir bilance, ar ko tiešām var lepoties. Ziņneša pienākumi kauju laikā prasa milzīgu grūtību pārvarēšanu, *drosmi*, pienākumu apziņu un gatavību ik brīdi upurēt dzīvību. Tādēļ arī varam izteikt tikai lielāko cieņu un pateicību Evaldam Kalviņam un tā biedriem. Laikraksta «Tēvijas» 20. marta numurā redzam abus drosmīgos latvju karotājus — unteršturmfīreru Gaitaru un šturmmani Kalviņu. Trīs US airētāju — dzelzskrustnieku godināšanas vakars izvērtās ļoti svinīgs. Airēšanas sekcijas vadītāja vietnieks Ziverts skaistā uzrunā norādīja uz latviešu leģionāru apzinīgo rīcību un nopelniem, kā arī sniedza pārskatu par leģionā aizgājušo airētāju gaitām, uzsverot sevišķi apbalvoto panākumus, un pasniedza godinājamiem US airētāju sekcijas veltītas adreses, kurām tautiskos tērpos ģērbtas sportistes vēl pievienoja pirmos dzimtenes brīvās dabas ziedus. Arī sporta vadītājs Rob. Plūme savā uzrunā cildināja godināmo varonību kaujas laukā, latvisko nostāju un nopelnus sportā. Visi trīs ir pazīstami airētāji: Viducis — štūrmanis, bet Kalviņš un Palilonis nāk no slavenās meistarvienības — US 11. komandas, kuras pārējie locekļi tāpat cīnās austrumos: Taraneks pašreiz vēl atrodas frontē, bet Markovskis kritis varoņa nāvē. Runas noslēgumā sporta vadītājs Rob. Plūme dzelzskrustniekiem pasniedza skaistas un vērtīgas piemiņas balvas kā atzinību no Latvijas sportistu saimes. US bija darījis visu iespējamo, lai atvajinājumā esošie cīnītāji justos kā mājās un varētu apmainīties domām un stāstīt arī cīņu biedriem. Varens stāstītājs izrādījās Kirīls Viducis, kura nostāsti par 8 mēnešu ilgo smago ievainojumu ārstēšanu aizrāva visus klausītājus, paužot nevien klusu varonību un izturību, bet arī liecinot par cīnītāja milzīgo enerģiju, gribu un ticību gaišai rītdienai. Vakars, kurā pār visu valdīja dziļa sirsnība un saprašanās, jau tā ciešās draudzības saites starp airētājiem frontē un dzimtenē padarīja vēl ciešākas un nesaraujamākas.

●

Kā trešais no latviešu sporta draugu saimes augsto atzinības zīmi — 1. šķiras Dzelzskrustu iemantojis kādas Latvijas leģiona divizijas kājnieku priekšnieks oberfīrers Artūrs Silgailis. Kādas armijas virspavēlnieks ģenerālpulkvedis Lindemans (Lindemann) piesūtījis Silgailim frontē sekojošu rakstu: «Par izšķirīgo uzbrukumu 18. martā, kura norisē atgūta augstiene «93,4», izsaku Jums un šajā pasākumā dalību ņēmušajām Jūsu divizijas daļām un 2. latviešu SS *brīvprātīgo brigādei savu* pateicību un savu pilnīgako atzinību.» Bez tam, kā jau minēts, oberfīrers Silgailis par savas kaujas grupas izcilo vadību šinī uzbrukumā apbalvots arī ar 1. šķirasDzelzskrustu. Tas ir jauns gandarījums visai latviešu sporta saimei, jo A. Silgaili pazīstam kā rosīgu un krietnu futbola darbinieku, kas ilgus gadus pildījis mūsu futbola sporta apstākšu instances — Latvijas futbola savienības valdes locekļa pienākumus.

Uzmanību Liepājas futbolam, boksam un basketbolam!

Liepājnieki šogad atkal pirmie atklājuši futbola sezonu. Nu jau trīs svētdienas pēc kārtas Olimpijas futbolisti cīnījušies pret vācu kara jūrnieku apaļās bumbas cienītājiem, kuŗus liepājnieki no pagājušām sezonām atceras kā teicamus futbolistus. Pagājušā vasarā karavīriem reizi izdevās Olimpiju uzvarēt pat pašā sezonas vidū! Liepājā novietoto jūrnieku vidū visvairāk ir Hamburgas un Berlines sportistu, kas agrāk cīnījušies savu pilsētu populāros klubos. Nupat notikušās sacensības sniedza krietnu spēkošanos, kuŗu rezultātā olimpieši guva 3 uzvaras. Pirmā cīņa beidzās ar 5—2 rezultāto, otrreiz uzvarēja 2—1 un nupat pagājušajā svētdienā Olimpija guva 4—0 pārākumu. Pirmās divas cīņas noritēja visai nelaimīgos laika apstākļos — sniegā un aukstumā. Olimpiešu vidū čakākais vārtu šāvējs, gluži kā pagājušā gadā, palicis Roberts Heiblichs. Vēl gan olimpiešu sniegumam daudz trūkst no vaseras spožuma, īpaši uzbrucēju sadarbībā. Zināms gan ir fakts, ka sliktos laika apstākļos, bet īpaši slapjā laukumā, zemā kombināciju sistēma, kādu olimpieši pielieto, daudz zaudē no savas vērtības un bieži vien sagādājusi olimpiešiem nepatīkamus zaudējumus. Liepājas laukums pa-rasti atrodas labā stāvoklī un kā vienīgo izņēmumu var minēt tikai pavasara periodu. Tāpēc arī Liepājas futbolisti ieraduši spēlēt labākos apstākļos kā viņu Rīgas kolēģas.

Daži futbolisti no Olimpijas saimes stājušies tēvuzemes sargu rindās un uzvilkuši karavīra tērpu. Tie ir kreisais ārējais uzbrucējs Pēteris Jurčenko un pussargs Arvīds Millers. Pēdējais nāk no virsligas vienības tuvāklem rezervistiem, bet bieži uzstājies ļoti atbildīgos postenos svarīgās sacensībās. Kuriozs gadījums bija 1942. gada vasarā Olimpijas — Daugavieļu cīņas laikā Rīgā, kad 2. puslaika sāvainoja Lazdiņu un augumā divtik mazais Millers uzņēmās vārtsarga pienākumus. Viņa darbs vārtu sargāšanā izrādījās īsti laimīgs — ne reizi bumba neielidoja vārtos, lai gan baigu brīžu bija pa pilnam.

Vēl nav skaidribas par dažu citu Liepājas futbolistu turpmākām likteņgaitām, taču viens ir skaidrs — Olimpijas vienpadsmits arī šogad sīrsnīgi cīnīsies Latvijas meistargoda dēļ un būs cietākais rieksts rīdziniekiem. Par to garantē Apsāna, E. Zinģa, Krūmiņa, V. Zinģa un Heiblicha uzbrukumu plāni, par to savu kāju spēku un prasmi ķīlā liek Jēgers, Sudmalis, Janševskis un to pauž Harija Lazdiņa un Kārļa Tila slavenie vārdi!

●

Kad «Sporta Pasaule» nesen publicēja basketbola meistarības labāko grozu guvēju sarakstu virsligā, Liepājas sportistiem un sporta draugiem liels pārsteigums bija olimpieša Lejnieka ierindošanās 2. vietā. Pēc Starta teicamā grozu guvēja Jāņa Zebeliņa nākošais sekmīgākais panākumu reālizētājs izrādījās virsligā pirmo gadu spēlējošais Alfrēds Lejnieks. Šinī sakarībā lai atļauts pastāstīt, ka liepājnieki jau sen pazīst Lejnieku kā ļoti stabilu un precīzu lametienu meistaru, jo nu jau kādus 10 gadus šis slaidais, simpatiskais puisis lidina bumbu basketbola grozā. Lejnieks ar basketbolu sāka nodarboties apmeklējot Liepājas valsts tehnikumu un līgu laiku spēlēja Liepājas LJ vienībā, kas arī vairākkārt izcīnīja Liepājas meistartitulu. Pēc Liepājas LJ likvidēšanas viņš iestājās Pašvaldības darbinieku sporta klubā, kuru noorganizēja pašreizējais Kurzemes novada sporta pilnvarotais V. Zandmanis, no kuŗa tēviškās rokas un gādības Lejnieks nav šķīries vēl tagad. Boļševiku laikā minētā vienība spēlēja zem KDA nosaukuma, bet pēc tam vēl turējās kopā vienībā ar nosaukumu Dzintars. Nostabilizējoties sporta dzīvei un nodibinoties tagadējām sporta biedrībām, bijušie DKA basketbolisti sastādīja Olimpijas kodolu, saņemot kā teicamus papildspēkus kādreizējos 15. LAPSK vīrus Rukutu un Šrāderu. Šis virknējums tad nu šogad sāka savas virsligas gaitas un nevarētu teikt, ka būtu slikti gājis. Liepājnieki arī turpmāk spēlēs basketbola augstākā klasē — virsligā, un par šo godu tie ļoti var pateikties Lejniekam, kas no Olimpijas iegūtiem 294 punktiem viens pats salasījis 116.

●

Pamazām, bet noteikti Liepāja atkal atgūst savu vārdu Latvijas boksa sportā. Kādreiz tās slavu pauda Olimpijas bokseri, kuŗu vārdi — Nimanis, Fjodorovs, Kazaks, Dīķis u. c. mums nav aizmirsušies arī taged, bet pašreiz Liepājas boksa lepnums ir Ausekļa sportisti. Rīgas boksa publika nu jau pieredzējusi daudz sacensību, kuŗās liepājnieki guvuši netikvien uzvaras, bet arī meistartitulus, un pazīst Liepājas izcilākos bokserus gluži labi. Nav daudz dienu pagājis, kopā Staņislavs Čižēvics izcīnīja Latvijas meistartitulu pusvidējā svarā. Rīgas meistargodu, bez Čižēvica, vēl ieguva Bruno Meļķis (spalvas svarā). Viņa dvīņu brālim Vilim šogad sacensībās neveicas, taču abi brāļi ir vienādi augstvērtīgi bokseŗi. Viņi šim virsīgajem sporta veidam piegriezušies 16 gadu vecumā. Tas bija baigajā gadā dzelzceļnieku boksa treniņos, kuŗus noorganizēja Kuplāns. Ievērojot to, ka Meļķe karjēra šimbrīžam bijusi krietna, varam no abiem apdāvinātajiem puišiem gaidīt vēl daudz vērtīgu sniegumu. Abi pašreiz skaita tikai 19 vasaras aiz muguras, un treniņos viņiem, gluži kā visiem pārējiem Ausekļa bokseŗiem, spara un centības netrūkst. Liepājas Ausekļa boksa sekcijas vadītājs un treneris Kārlis Kazaks ne bez lepnuma stāsta, ka viņa audzēkņu skaits pašreiz ir 46. Tik daudz bokseŗu Latvijā nav nevienam citam klubam. Lielāko tiesu tie ir visi iesācēji, bet ļoti čakli treniņu apmeklētāji. Ja jau Kazaks pratis pāris gados apmācīt tik augstvērtīgus spēkus kā Čižēvicu, brāļus Meļķus, tagad jau mirušo Sprūdi, Šmitu un citus, tad nav šaubu, ka pēc pāris gadiem ringā parādīsies atkal jauna un spēcīga Liepājas bokseŗu paaudze. Viens no pavisam jaunajiem jau nes augsto Latvijas junioru meistartitulu. Tas ir Aleksandrs Veits, kas Rīgā cīnījās papīra svara katēgorijā. Kazaks pastāsta arī, ka Liepājas Ausekļa bokseŗu pulks būs daudz kuplāks un spēcīgāks, kad savas karavīru gaitas beigs daži labs jau izaugušēs meisters. Frontē pašreiz cīnās vidsvara Kurzemes meistars Puķe, pussmagā sv. Kurzemes meistars Sergejevs, gaiļa svara Krauliņš, vieglā sv. Šmits, vidsvars Gvaldo un smagsvars Mackars, bet varoņa nāvē miris Latvijas meistars Sprūdis. Beidzot, lai atļauts pieminēt, ka Čižēvics gatavojas savai 25. cīņai, kas notiks vistuvākajā laikā.

●

Beigusies Liepājas basketbola meistarība divās vīriešu un vienā sieviešu līgā. Visus trīs meistartitulus izcīnījuši Olimpijas krāsu aizstāvji. Vīriešu 1. ligas sacensības beidzās ar Olimpijas un Ausekļa līdzīgiem panākumiem. Izšķirošā pārspēlē Olimpijas 1. ligas vienība pieveica Liep. Ausekli 25—22 (9—13). Tā kā Olimpijai virsligā jau vienība ir, pārejas sacensībās uz virsligu piedalījās Liep. Ausekļa vienība. Trešā vietā palika LSB. Vīriešu 2. ligā stāvoklis bija līdzīgs. Vienādas sekmes guvušās Olimpijas un Ausekļa vienības pārspēlē tikās trešo reizi. Olimpija atzīmēja 32—24 uzvaru.

Sieviešu 1. ligas meistartitulu nodrošināja Olimpijas piecnieks, uzvarot Ausekli 16—15 un 50—3, bet LSB 21—12. Vēl olimpietēm palikusi cīņa pret LSB, bet tā vairs meisternosaukumu viņām atņemt nevar.

(Beigas 3. lpp.)

Mūsu rekordinternacionāli

Daudzkārtējais Latvijas meistars A. Bertiņ-Bērziņš. (O. Sprūdes uzņ.)

6.

A. BERTIŅ-BĒRZIŅŠ, L. JANSONS UN B. KRONBERGS

Latvijas valstu sacīkšu skaits tenisā nav sevišķi kupls. Mūsu «baltā sporta» izlases vienība laikā no 1932. līdz 1940. gadam absolvējusi ne vairāk kā 10 valstu sacensības, kuŗās Latvijas krāsas visbiežāk reprezentējuši 3 spēlējuši — A. Bertiņ-Bērziņš, L. Jansons un B. Kronbergs. Viņi katrs valsts vienības sastāvā ietilpuši 7 reizes. Aiz mūsu rekordinternacionāliu trijnieka seko A. Grapmanis, A. Polis un Krēgers, kas piedalījušies 4 valstu sacīkstēs. Latvijas tenisa trīs rekordinternacionāli reizē bijuši arī sekmīgākie izlases komplektējuma dalībnieki.

Par Latvijas «baltā sporta» starptautiski nozīmīgāko panākumu dibināti uzskata uzvaru Baltijas 2. meistarsacīkstēs, kas risinājās 1938. gada vasarā Buldauros. Iepriekšējā sezonā Baltijas valstu (Igaunijas, Lietavas un Latvijas) turnīrā mūsu krāsu reprezentantiem nācās palikt «pastarīša» lomā, kādēļ *nākamā gadā izcīnītajam* Baltijas meistartitulam pieraksāma *jo* ievērojamāka vērtība. Tie, kas pirms gada bija pēdējie, tagad ieņēma 1. vietu. Šā jaukā un pārsteidzošā panākuma galvenie kaldināt̄āji bija tieši mūsu tenisa sporta rekordinternacionāliu trijlapiņa dalībnieki. Kādas jūsmīgas gaviles sveica B. Kronbergu, kad viņš iespaidīgi pieveica Igauņu otru labāko vīru Tombergu. Šī uzvara reizē izšķīra Latvijas 4—3 pārākumu pār pirmo Baltijas valstu meistarvienību Igauniju. Atlētiskā auguma Ipašnieks A. Bertiņ-Bērziņš savukārt lielisku sniegumu nodemonstrēja dubultspēlēs, kamēr L. Jansonam visteicamāk sekmējās sacensībās ar lietuviešiem. Visu valstu sacīkšu summējumā Latvijas tenisisti uzvarējuši 33 atsevišķās spēlēs, pie kam galvenie panākumi izcīnītāji bijuši mūsu rekordinternacionāli. B. Kronbergs triumfējis 9 sacensībās, kamēr A. Bertiņ-Bērziņš nepārspēts palicis 8 un L. Jansons — 5 gadījumos. Šīs interesantās statistikas izvilkums vēl atkārtoti pastiprina, ka Latvijas «baltā sporta» rekordinternacionāli uzrādījuši vērtīgāko sniegumu arī kvalitātīvā ziņā.

„Mamuta lēktuve"

Šinīs dienās aizritēja 10 gadu, kopš uzcelts Planičas tramplīns — lielākā slēpotāju lēktuve pasaulē, kuŗas milzīgie apmēri tai devuši «mamuta tramplīna» vārdu. Jau 10 gadus slēpotāji līdo no milzīgā augstuma, uzrādot fantastiskus sasniegumus. Planičas lēktuvi atklāja 1934. gada 24. martā. Ar speciālvilcieniem toreiz Planičā bija ieradušies vairāk kā 10.000 skatītāju, lai vērotu sensacionālās sacensības. Viņi savās cerībās arī nepievīlās. Jau pirmajā startā slavenais norvegis Birgers Rūds aizlēca 95 m tālu, pārspējot par ne mazāk kā 14 metriem sava vecākā brāļa Zigismunda Rūda 1931. gadā Davosā reālizēto pasaules 81 m rekordatzīmi. Pāris ziemas vēlāk vācu pasaules meistars Jozefs Bradls kā pirmais Planičā pārsniedza 100 m robežu. Viņa lēciena mērījums bija 101 m tāls. 1936. gadā Bradlu savu rekordu vēl uzlaboja, aizlidinoties ar slēpēm 107 metrus. 1941. gadā Bradlu pārspēja viņa drosmīgais tautietis — ģ virs Rūdolfs Gērings, kas aizlēca 118 m tālu. Šis Gēringa fenomenālais pasaules rekorda varējums joprojām palicis neuzvarēts. Šogad Planičā plašākas sacensības nav notikušas. Taču zemes lodes teicamākie lēcēji ar slēpēm nopietni domā nākamās sezonās turpināt no Planičas tramplīna gigantiskās pasaules rekordu «meditēs». Visvairāk par Planičas lēktuvi interesējas vācu slēpotāji, kas tuvākos gados tur cer absolvēt svarīgās Vācijas meistarības izcīņas sacensības. Kaut arī pret šādu milzu tramplīnu būvi ir nostājušies pat Starptautiskā slēpošanas savienība, taču minētais spriedums nekad nav aizkavējis slēpotājus lēkt no milzīgā augstuma, un Planičas «mamuta» lēktuvi dibināti uzskata par vienu no grandiozākajām sporta celtnēm uz zemes lodes.

● Holandes meža akrājiena meistarsacīkstēs uzvarējis rekordists Slijkhuis. Apmēram 5000 m garo distanci viņš veicis 15:40,2 min. laikā, atstājot pārējos konkurentus tālu lepakaļ.

Wilhelm Jauce

ĢENERĀTORU LIELTIRDZNIECĪBA

Malkas ģenerātori automobiļiem un stacionāriem motoriem līdz 100 z. sp.

Rīgā, Pliskavas ielā 70. Tālrunis 92073

RĪGAS KRĀSNS PODIŅU, ĢIPSA un KRĪTA FABRIKA

Rīgā, Kr. Barona ielā 86/88

Tālr.: Direkcijai 92095, tirdzn. d. 92269, pārd. d. 92644, grāmatv. 92000, saimn. un transp. d. 94689

Ražo:
mēsloj. ģipsi lauksaimniecībai, apmetuma ģipsi būvniecībai, alabastra ģipsi ārstniecībai un krīta

Mūsu meistaru meistari

No kreisās: M. Zēberga, I. Jansons un Kronbergs.
(O. Sprūdes uzņ.)

6.

M. ZĒBERGA UN A. BERTIŅ-BĒRZIŅŠ

Latvijas tenisa sporta izveidošanās ir nedaļāmi saistīta ar Rīgas Tenisa Klubu vārdu. Vēl pat pēc 1930. gada plašākos turnīros gandrīz visas 1. vietas izcīnīja Latvijā dzīvojošie sveštautieši. Pirmie, kas lauza šo cittautiešu hegemoniju, bija ievērojamākās latviskās «baltā sporta» organizācijas Rīgas Tenisa Kluba krāsu pārstāvji Arvīds Bertiņ-Bērziņš un Marija Zēberga. Arī īšākajā laika ritumā viņu panākumu virkne nespēka, un ja paseko, kam vishiežāk piederējis Latvijas meistara gods, tad īstenība izrādās tāda, ka Marijas Zēbergas un Arvīda Bertiņ-Bērziņa ieņemtojo meistartitulu skaits tālu pārspēj pārējo mūsu izcilāko tenisistu sasniegto. Latvijas tenisa meistaru meisteri ir: sieviešu sacensībās — M. Zēberga, un vīriešu konkurencē — A. Bertiņ-Bērziņš. Mūsu sieviešu meistare šoreiz aiz sevis atstāj arī sekmīgāko «stiprā dzimuma» pārstāvi. M. Zēbergas īpašumā atrodas 13 meistarmedaļas, kamēr A. Bertiņ-Bērziņš savu vārdu Latvijas meistaru sarakstā atzīmējis 11 reizes. Protams, šeit kopā ņemtas uzvaras vienspēlēs, kā arī panākumi dubultspēlēs.

Statistika rāda, ka Zēberga sieviešu vienspēlē 1. vietā ierindojusies 4 gadus, bet pārējie 9 meistartituli izcīnīti dubultspēlēs. A. Bertiņ-Bērziņš savukārt vienspēles meistars bijis 3 reizes un dubultspēles neuzvarēts palicis 6 gadījumos. Jauktā dubultspēlē abi mūsu meistaru meisteri ļoti sekmīgi cīnījušies kopīgiem spēkiem. To lietuma laikā no 1935. līdz 1938. gadam 4 reizes pēc kārtas izcīnītais meistarnosaukums. Ja vēl drusku sīkāk iedziļinājies rakstturīgajā statistikas skaitļu valodā, tad jāpastāsta, ka nākamie mūsu panākumiem bagātākie meistarsacīkšu sacensoņi ir liepājniece H. Goldberga-Krause (5 meistarmedaļas) un L. Jansons (4). Vīrus no Latvijas meistariem šķir prāva starpība, kas jo krasāk pasvītro, kāda liela nozīme mūsu tenisa sportā piekrīt M. Zēbergai un A. Bertiņ-Bērziņam, pie kam pēdējais, kopīgi ar H. Kronbergu un L. Jansonu, izpelnījies arī rekordinternacionāla titulējumu.

Uzmanību Liepājai!

(Sākums 2. lpp.)

Olimpietes 1. vietu izcīnījušas pelnīti. Viņas cīņām piegāja ar lielāko nopietnību un čaklumu. Vīriešu 3. ligā un sieviešu 2. ligā sacensības vēl turpinās.

Pagājušajā nedēļā bija izdevība pirmo reizi skatīt Šaldus sieviešu basketbolistes, kas viesojās Liepājā. Viņas uzstājās skolu sacensībās kā Šaldus valsts ģimnazijas reprezentantes. Ja skolniecu sastāvumā vēl nekā iepriecinoša nevarēja saskatīt, tad tomēr paliek viens pozitīvs vērtējums: sieviešu basketbols nu ir paspējis mest sēklu arī Šaldū un drīz varēsim gaidīt pirmos augļus. Tās Šaldus meitēm, kas viesojās Liepājā, esot pirmo reizi bumbu ņemošas rokā tikai janvāra mēnesī. Ja nu trīs mēnešu laikā var iemācīties tik daudz, tad tiešām — visu cieņu Šaldus meitenēm un viņu čaklajam skolotājam H. Andersonam! Liepājas un Šaldus videsskolu sacensības beidzās ar vekojošiem rezultātiem: Liep. valsts tehnikumā zēni — Šaldus VĢ 43—26 (13—12), Liep. vidusskolu kombinētā vienība — Šaldus VĢ 82—22 (40—0), Liep. VĢ — Šaldus VĢ 33—10 (19—4). Liepājas valsts ģimnazija uzstājās ar 2. sastāvu.

Alfrēds Strombergs.

AIZVAKARDIENAS UZVARĒTĀJI HIPODROMĀ

1. Lieldienu svētkos rikšošanas sacīkstēs hipodromā sevišķi lielu izmaksu nebija. Vienīgi divīgu kasē 11. un 12. brauciena uzvarētāju notaisīšjiem maksāja 632 RM. Atsevišķos braucienos uzvarēja: 1. Erta (J. Ozolnieks); 2. Melānija (J. Lebeds); 3. Cīrma (V. Geidāns); 4. Tarzika (V. Juškevics); 5. Lipāra (K. Vēritis); 6. Čum-Čum (J. Petrova); 7. Māra Axworthy (J. Grazdiņš); 8. Askers (A. Jansons); 9. Davids Duffi (K. Richters); 10. Ernests (R. Sudrabiņš); 11. Doma (A. Švalo) un 12. Emirs (N. Dukaļskis).

H. Z.

Pirmajā futbola sacīkstē Rīgā uzvar VEF

Svētku pirmajā dienā VEF un Ausekļa vienību draudzības sacīkste ievadīja Rīgas šāgada futbola sezonu. Pirmo uzvaru jaunajā sezonā guva virsligas VEF vienpadsmits, pārspējot savu 1. ligas pretinieku ar īsti pārliecinošu 5—1 rezultātu. Pirmajās 45 minūtēs «veļešļi» atzīmēja 2—0 pārākumu. Uzvarētāju komplektējumā no pastāvīgajiem virsligas spēkiem darbojās vienīgi Peiča, Ozoliņš un Rasa, kamēr vienības galveno kodolu sastādīja jaunās pauadzes spēlētāji. Taču arī tie izrādījās teicami futbola spēles pratēji, panākot ievērojamu pārsvaru gandrīz visu spēles laiku. VEF labā 2 vārtus ieguva Peiča, kamēr pa reizei Ausekļa aizsardzību pārspēja Ozoliņa, Putras un pazīstamā Starta basketbolista Zebeliņa raidījumi. Pēdējais futbolā reprezentē VEF krāsas. Pirmajos jaunās futbola sezonas «akordos» VEF laukumā noraudzījās īsti paprāvs skatītāju pulciņš.

Aina no vakardienas šīs sezonas futbola sacīkstes Rīgā, kur VEF uzvarēja Ausekli 5—1.
(O. Sprūdes uzņ.)

LDzB UN VEF BASKETBOLISTI — JAUNATNES LIGAS UZVARAS FAVORĪTI

Pag. nedēļā jaunatnes ligas basketbolisti absolvēja 2. kārtas cīņas, kas sniedza it intriģējošu risinājumu. Tā LDzB iedevās pārspēt RFK jauniešus ar 1 punkta starpību, bet VEF uzvara pār Daugaviešiem izšķirās tikai pagarinājumā. Tādi pēc 2. kārtes spēlēm punktu tebulas aina ir šāda: VEF 2—0, LDzB 2—0, RFK 1—1, Starts 1—1, Daugavieši 0—2 un Auseklis 0—2. Galvenie uzvaras kandidāti pašreiz, liekas, ir spēcīgie VEF un LDzB piecnieki, tomēr arī pārējās vienības spēlējas «gāzt lielus vezumus». Sakarā ar steidzamo jauniešu izbraukšanu lauku darbos, basketbola vadība nolēmusi noturēt atlikušo trīs kārtu cīņas jau šai nedēļā, tā ka nākamajā svētdienā, ja tik vien negadīsies pārsteigumi, jaunais jaunatnes ligas meistars būs zināms. Pag. gada jaunatnes ligas meistarvienība — LDzB arī savu otru cīņu finālā beidza ar uzvaru: RFK piecnieks zaudēja 31—32 (14—22). Jauka bija dzelzceļnieku sadarbība pirmajā puslaikā, kamēr cīņas turpinājumā RFK jaunieši sāka punktu starpību samazināt, jo pietiekami uzmanīga vairs nebija LDzB aizsardzība, kļūdoties pretinieka spēlētāju «nosegšanā». LDzB uzvara tomēr atzīstama par pelnītu, jo RFK mazajiem «vīriem» grūti nācās pastāvēt cīņā pie groza ar LDzB «milžiem». LDzB labā Gtieze guva 18 punktus, Dannebergs — 7, Bērziņš — 4, Lukšs — 2 un Kvelde — 0. RFK labā ātrais Saulītis ieguva 14 p. Starts, atrodoties visu cīņas laiku redzamā pārsvarā, pieveica Ausekļa zēnus 28—18 (15—6). Starta piecnieka sniegums ar katru cīņu redzami uzlabojas, tā kā pārējie konkurenti var piedzīvot vienu otru nepatīkamu pārsteigumu. Nekā iepriecinoša gan nevarēja vērot Ausekļa vienības sniegumā. Uzvarētāju labā «lauvas tiesu» punktu — 19, guva Dārzniņš, kamēr pārējo spēlētāju iegūtā «punktu raža» bija krietni vien mazāka. Ausekļa sastāvā Oškāja salasīja 6 «ačis». VEF uzvara pār Daugaviešu izlasi noskaidrojās tikai pagarinājumā: 22—20 (20—20; 13—8). Vienmēr vadošā komā gan sabija VEF ļaudis, bet Daugavieši arvien prata rezultātu samazināt. Vēl īsi pirms cīņas beigām punktu dēļis vēstīja VEF sastāva 20—15 pārsvaru, taču jau drīz vien rezultāts bija 20—20 neizšķirts. Tikai pagarinājumā jauks Ādamsona izskrējiens ļāva astāt veļešļiem laukumu kā uzvarētājiem. Arī Daugaviešiem bija vairākas lieliskas situācijas grozu gūšanai, bet tās visas palika neizmantotas. Daugavieši atstāja pagurušas vienības iespaidu. Pilnīgi gan VEF aizsardzība paralizēja blatamākā Daugaviešu spēlētāja P. Bumbēra darbību. VEF sastāvā bija: Ādamsons — 11, Putra — 5, Strazdiņš — 4, Liepiņš — 2, Hincenbergs un Dambis — 0. Baltās krāsas vienībai P. Bumbērs un Silīņš guva katrs 5. p.

A. P—ks.

SLĒPOTĀJU LIELDIENAS GAIZIŅKALNĀ

(Sākums 1. lpp.)

37 sekundēm! Abās sacensībās pārākā bija L. Autēne (US), veicot 3 km 19:07,0 un arī slalomā ar 49,5 un 35 sek. pierādot sevi labāku par otrās vietas ieguvēju R. Gaili (19:11,3 un 1:47,5). Trešā vietā I. Muskate (Daugavieši) — 21:49,5 un 5:54,5. 12 km slēpojumā distance bija izraudzīta pa līdzenumu un ar 2 reizes velcamu kāpumu stāvajā Gaizinā, kam sekoja nobraucieni. Daudzkārtējais meistars V. Vītols (ASK) no jauna spliecināja savas krietnās spējas, sasniedzot mērķi 54:29,1. Aiz viņa sekoja P. Zeltiņš (Jēkabpils SB) 58:32,6, trešais A. Veiss (US) 1:01:19,2; 4. J. Vadzis (ASK) 1:04:08,5; 5. Sceglovs (ASK) 1:04:33,4. Lēkšanas sacensībās kā stila, tā lēcienu tāluma ziņā pārākais bija A. Celms ar 228,5 punktu atzīmi, sasniedzot 21,5 metru tālāko lēcienu. Ārpus konkurences Celms spēja 25,5 metru attālumu. 2. K. Liberts ar 211,5 pkt. (tālākais lēciens 21 m), 3. V. Baltpurviņš 172,5 p. (17,5), 4. V. Tauriņš 168 p. (17,5) un 5. A. Veiss 166 p. (17,5).

Pie sarīkojuma teicamas organizācijas neboiledzami nopelni mūsu vecmeistaram K. Bukasam, kas nebija taupījis pūļu, veicot visus sagatavošanas darbus, kā arī izmanīgi vadot sacensības. Kā viņa tuvākie līdzdarbinieki mināmi sekretāre T. Ose, tiesneši Irbītis, Pechako, Osis un Dr. Klāsons. Noslēgumā Viesienes pag. pamatskolā slēpotājus sveica sporta vadītājs R. Plūme un izdalīja pirmo 3 vietu izcīnītājiem piemiņas balvas. Atzinība piekrita arī vietējiem slēpotājiem I. Meirobam, E. Ezerlicim un E. Strausam. Slēpotāju sezonas noslēgumā pavadīja vairākas stundas sadraudzīgajā vakarā, un vakar atgriezās iedegušī, priecīgi un spara pilni Rīgā.

Hermanis Zaļums.

LATVIJAS SPORTA BIEDRĪBAS

futbolistu sanāksme notiks ceturtdien, 13. aprīlī, pl. 18 biedrības mītnē Vilandes ielā 3 — 2. Aicināti ierasties arī jaunatnes ligas spēlētāji.

Lieldienu svētki pie kvadrātainiem šacha galdiņiem

Mūsu šachistiem Lieldienās atpūtas nebija nevienu dienu. Visu svētku laiku turpinājās Rīgas meistarības izcīņa. Sacensās nevien 16 spēcīgākie konkurenti galvenajā grupā, bet spēles sākā arī blakus turnīra un jaunatnes klases dalībnieki. Rīgas meistarsacīkstes notiek kara laika radīto un grūti novērtāmo apstākļu ietekmē. Ja nesenās Latvijas meistarsacīkstēs par sarīkojuma gludo norisi no sirds priecājāmies, tad šoreiz kļūjas jau daudz grūtāk. Katras grupas dalībnieki spēlē savās telpās un tad arī varam būt apmierināti, ka tādas vispār iegūtas. Galvenās grupas sacensoņi pie kvadrātainiem galdiņiem dažkārt sēž mēteļos, lai nebūtu vēsi, un ne reizi vien šķiet, ka sarīkojumam nav tās svinīgās un oficiālās noskaņas, kādai vajadzēja būt plašajā Rīgas meistarības izcīņā — dižajā sacensību ciklā, kas notiek tikai reizi gadā un tādēj pelna sevišķu ievērību. Protams, ka vēlēšanās un iespējamība biežāk vien ir gluži pretējas lietas, par ko varam pārliecināties arī pašreiz, kad jāpriecājas, ka sacīkstes vispār izdevies noorganizēt. Nav nemaz vaļu jāsaka, ka tiešām spēles apstākļi daudzkārt iespaido rezultātus, kāpēc netrūkst dažādu pārsteigumu. Rīgas meistarsacīkstes notiek bez jaunā Latvijas meistara Igora Zdanova (US) līdzdalības un nespēlē arī Daugaviešu izcilais spēks Lucijs Endzelīns. To vietā sacensoņu sarakstā ierindoti US jaunākās paaudzes šachisti Dārznieks un Jurševskis. Skatītāju interese par sacensībām tomēr liela, un šacha draugiem šie prieki ilgs vēl krietnu laiku, jo Rīgas meistarsacīkšu nobeigums paredzams tikai maija mēneša sākumā.

•

Lielajā piektajienā risinājās 2. kārtas spēles. Šis sacensības iezīmējās ar 2 it prāvīem pārsteigumiem. Vispirms pieminēma Dārznieka uzvara pret Dr. Hāzenfūsu. Bez tam Engaličevs ar savas spēles asumu piespieda padoties bij. Rīgas meistaru inž. Dreibergu. Pagājušā gada Rīgas meistara adv. Strautmaņa pēc tam, kad 3 reizes atkārtojās vienāds stāvoklis, savu partiju ar Daugaviešu meistaru Zirni beidza neizšķirti. Zeids viduspēlē bija ieguvis kvalitātes pārākumu pret Solmani, taču pēdējais, kā jau tas viņa darbībā bieži piedzīvots, vēl nebūt nezaudēja cerības un tieši izšķirti vēl spēlēja Rasa un Krūmiņš. Visām Zeids panāca vienīgi remis. Tāpat neilgāk cīnījās Zvirbulis un Zarumba, bet beigās partiju tomēr pārtrauca un Zvirbulis varēja doties mājās ceribā savu pārākumu realizēt uzvarā. Atlikto palika Zemgaļa — Berga sacensība, bet Ozols it noteikti pieveica Jurševski.

•

Lieldienu sestdienā savu 1. kārtas atlikto partiju izspēlēja meistars Bergs un Ozols. Šeit pēdējais realizēja vērtīgu punktu, jo Bergs palika zaudētāja lomā.

•

Svētku pirmajā dienā risinājās 3. kārtas spēles. Sevišķu ievērību saistīja mūsu šacha pasaulē 2 plaši pazīstamu vīru savstarpējā sacensība. Tā bija Berga — Dreiberga partija. Uzvarēja Bergs. Tāpat Zvirbulis pieveica Krūmiņu un Solmanis pārspēja Zarumbu. Pēdējais, neizmantojot visas figūru upuru iespējamības, atdeva virsroku Solmanim un zaudēja. Ar neizšķirtu rezultātu apmierinājās Dārznieks un Zirnis. Par to sevišķi jāpriecājas Dārzniekam, jo šķiet, ka Zirnim vēl atlika uzvaras iespējamības. Ozola — Hāzenfūsa un Zemgaļa — Jurševska spēkošanos vajadzēja pārtraukt, bet Strautmaņa — Zeida un Rāsas — Engaličeva 3. kārtā ietilpstošās partijas atlika.

•

Vakar, Rīgas meistarsacīkšu 4. kārtā, VEF šachists Zvirbulis sagādāja pirmo zaudējumu Engaličevam. Bez tam Rīgas meistaru Strautmanis uzvarēja Dārzniecku, Hāzenfūss guva 1 punktu spēlē pret Zemgali un Solmanis uzveica Krūmiņu. Divas sacensības beidzās neizšķirti. Tās bija Zirņa — Ozola un Jurševska — Dreiberga partijas. Nenotika Zeida — Zarumbas un Berga — Rāsas spēkošanās. Šīs partijas atliktas.

•

Dr. Hāzenfūss un Ozols vakar beidza savu pārtraukto partiju. Pret Hāzenfūsa torni un 1 bandinieku Ozolam gan bija torņi un 2 bandinieki, taču Ozols savam pretiniekam piedāvāja remis, no kā Hāzenfūss, protams, neatteicās. Ik sacensonim tika pa puspunktam.

•

Vispārējais stāvoklis ir ļoti sarežģīts un neskaidrs. Pēc 4. kārtas ir daudzas atliktas un pārtrauktas partijas. Tās neievērojot, punktu guvums pašreiz šāds: Ozols, Zvirbulis un Solmanis 3 punkti; Engaličevs 2, Zirnis, Strautmanis, Dārznieks, Hāzenfūss un Zeids 1,5, Bergs 1, Dreibergs, Rāsa, Zarumba, Krūmiņš, Jurševskis 0,5 un Zemgaļis 0 p.

•

Sacīkšu turpinājumā — šodien, 11. aprīlī, plkst. 18 Daugaviešu telpās, Lāčplēša ielā 5, izspēlēs pārtrauktās un atliktās partijas. 12. aprīlī plkst. 17 Stabu ielā 32 notiks 5. kārtas sacensības. Spēkosies Dārznieks — Zeids, Ozols — Strautmanis, Zemgaļis — Zirnis, Dreibergs — Hāzenfūss, Rāsa — Jurševskis, Zvirbulis — Bergs, Solmanis — Engaličevs un Zarumba — Krūmiņš. 13. aprīlī pl. 18 Lāčplēša ielā 5 programmā atkal pārtrauktās un atliktās partijas, bet 14. aprīlī pl. 17 Stabu ielā 32 risināsies 6. kārtas spēles. Sacentīsies Zeids — Krūmiņš, Engaličevs — Zarumba, Bergs — Solmanis, Jurševskis — Zvirbulis, Hāzenfūss — Rāsa, Zirnis — Dreibergs, Strautmanis — Zemgaļis un Dārznieks — Ozols. 16. aprīlī pl. 10 Stabu ielā 32 notiks 7. kārtas izcīņa.

•

Pirmās spēles blakus turnīrā un jaunatnes grupā vēl nedod nekādu pārskatāmību. Blakus turnīrā šoreiz ir tikai 10 dalībnieku. Par šīm sacensībām tuvāk runāsim «Sporta Pasaules» nākamajā numurā.

Sm.

SPORTISTU ĢIMENES CHRONIKA

Vispusīgais US futbola, basketbola, rokas bumbas un volejbola vienību dalībnieks Alfrēds Hermanovskis kopā ar rundzi Aiņu, kas arī zināma kā teicama basketbola un volejbola spēļu pratēja, priecājas par meitiņu Līgu. Tā spirgta un ģipra ieradusies viņu ģimenē.

Pirmajās Lieldienās sataustājās Starta basketbolists un LDzB volejbolists Juditе Lesiņa ar ilggadējo LDzB basketbola vienības aizsargu Georgu Merķejevski. «Sporta Pasaules» labākie novēlējumi turpmākajām gaitām jaunajā dzīvē, kā arī jauniem panākumiem iemīļotajā basketbola laukumā.

VAIROGA FUTBOLISTU

treniņi, sākot ar 13. aprīli, notiks otrdienās un ceturtdienās no plkst. 17 VEF laukumā.

HIPODROMA

RIKŠOŠANAS SACENSĪBAS
Svētdien, 16. aprīlī plkst. 12
Nāk. sacens: 23. un 30. aprīlī

A. Jansons
Būvuzņēmums
Koku apstrādāšanas fabrika
Dib. 1901. g.
Rīgā, Pliskavas ielā 128.
Tek. rēķ.: Gemeinschaftsbankā 7061
Bank d. Deutsch. Arb. 7672
Tālruņi:
Fiduc. pārvald. 95712. Technisk. vadītājs 95227. Galven. inženieris 97155. Materiālu daļa 95735. Grāmatvedība 92311. Algu grāmatved. 92981. Beraku un transporta daļa 97384. Sekretāriāts 94127.

Utilizācijas centrālā pārvalde
Rīgā, II Ganību dambī Nr. 25
meklē:
grāmatvežus, darbvežus u. c. kancelejas darbiniekus
Turpat var pieteikties transporta un citi strādnieki

APGĀDS
„Kontinents"
Rīgā, Palasta ielā Nr. 3
Tālruņi: 22310, 23980

Taupiet strāvu!
Strāvu taupīt ir lietderīgāki nekā tikt atvienotam no piegādes tīkla

Rīgas patērētāju biedrība
„VIENĪBA"
Valde un kantoris Rīgā, Pliskavas (Marijas) ielā Nr. 20
Tālruņi:
Darekторam . . . 32171
Tirdzniecības daļai 26855
Pārtikas preces. Saimniecības piederumi. Manufaktūra.
Gatavi apģērbi. Apavi. Rotaļlietas.

Gaļas un desu rūpniecība
Jūlijs Bite
Rīgā, Pliskavas ielā Nr. 114
Tālrunis 92449
Tirgotavas:
Pliskavas ielā Nr. 114. Tālrunis 94226
Avotu ielā Nr. 41. Tālrunis 96959
Kaļķu ielā Nr. 36. Tālrunis 22114
Latgales ielā Nr. 176. Tālrunis 33943

Basketbola dienas grāmata

Liepājas basketbolistu triumfs apgabalu meistaru turnīrā

6.4.1944.—10.4.1944

Apgabalu basketbola meistaru turnīra vīriešu grupā vietu sadalījums sacensību nosiegumā izveidojās šāds:

	Spēles	Punkti	Grozi
1. Liepājas Ausekļis	2	2—0	92— 43
2. VEF	2	1—1	118— 56
3. Jelgavas SB	2	0—2	28—139

Visiabāk to mīlīgo starpību, kas šķīra jelgavnieku sniegumu no Kurzemes un Rīgas basketbolistu spēļām, raksturo iegūto un zaudēto grozu aile.

CETURTDIEN, 6. APRĪLĪ

Šodien noskaidrojās, kas reprezentēs Rīgas basketbolisfus sacensībās ar provinces apgabalu meistariem. Rīgas A līgas meistara titulu nodrošināja VEF piecnieks, pievelcot LDzB vārknējumu ar 27—18 (16—7) rezultātu. Tā bija intriģējoša cīņa, kur mazāk spēlētāji domāja par uzvaru, galveno vērību veltot punktu starpībai. Lai izcīnītu spraigajās pārspēlēs 1. vietu, VEF basketbolistiem vajadzēja pievelkt dzelzceļnieku ar vismaz 6 punktu pārākumu. Protams, prieki «vefiešu» vidū bija lieli, kad viņi beigās spēja atzīmēt 9 punktu pārsvaru. VEF uzvara skaidra kļuva jau pēc pirmajām 20 minūtēm, tomēr ne tā bija ar nepieciešamo 6 punktu starpību. 2. puslaika beigu posmā jau šķita, ka par sacensības galveno personību izvērtīies augumā sīkais, bet kustīgais dzelzceļnieku uzbrucējs Cīrulis, kas pēc kārtas ieguva 3 grozus, un «vefiešu» pārsvars vairs teicās tikai 5 punkti: 23—18. Tad VEF vīri savu pārspēku palielināja līdz 7 punktiem, un beidzamajās minūtēs ainu pilnīgi noskaidroja veiksmīgs Kļavas raidījums. Pēdējais ar 8 punktu atzīmi bija VEF sekmīgākais uzbrucējs metienos. Uzvarētāju galvenais pārākums mita pretnieka spēlētāju uzmanīgākā «nosegšanā». Tā dzelzceļnieku parastais «punktu mednieks» Daneviņš šoreiz reālizēja tikai 1 soda metienu! Viņā gan bumbas raidījumos grozā tālu nesniedza savu citkārtējo precizitāti, taču maz bija arī to brīžu, kad Daneviņš varēja justies brīvāks no VEF aizsardzības uzmanīgā skata. Rīgas A līgas papildus sacensību noslēgumā pie vieráda 1—1 punktu skaita pirmo trīs vietu sakārtojumu iegūto un zaudēto grozu starpība noteica šādu: 1. VEF 60—52 p. (+8); 2. LDzB 53—52 p. (+1) un 3. RFK 59—68 p. (—11).

SESTDIEN, 8. APRĪLĪ

Sākās apgabalu meistaru turnīrs, kuram jāizkristalizē jaunos virsligas kandidātus. Kad sacensību dalībnieki izsoļoja parādes gājienā, tūdaļ atklājās, ka trūkst Vidzemes un Latgales pārstāvju. Tur šoziem piemērotu telpu trūkums nav atļāvis absolvēt apgabalu meistarsacīkstes. Latvijas basketbola sporta vadītāji, mūsu kādreiz neatvietojamais izlases spēks Eduards Andersons uzrunāja sacensonus, izsakot prieku, ka pat ierobežotajos kara laika apstākļos iespējama absolvēt šīs svarīgās sacensības. Sākot turnīra pirmās dienas spēles ,tūliņ redās jautājums: kas notiks ar Jelgavas basketbolistiem? Vēl pirms gada Jelgavnieku sniegums iemantoja pelnītus uzslavas vārdus, un tagad — Rīgas VEF piecnieks ar Zemgales meistaru rotajājās kā «kaķis ar peli»! Jelgavas SB virknējumā redzēja tikai jaunas, plašāk nepazīstamas sejas. Kur palikuši viņu teicamākie vīri: nosvērtais vienības kapteinis Lešinskis, gaņas centŗs Igenbergs, Siliņš un citi? Tuvāk par to painteresējoties, noskaidrojās, ka, atskaitot vienīgi Siliņu, pārējie nav piedeļjušies arī Zemgales šāgada meistarības izcīņā. Gan viņi gandrīz visi joprojām dzīvo un strādā Jelgavā, taču basketbola bumbu, liekas, pilnīgi aizmirsuši. Kaut arī pašreizējās kara laika dienās ik uz soļa sastopami daudzi un dažādi šķēršļi, bet pie labas un stingras gribas tos visus iespējams pārvarēt. Skiet, jelgavniekiem šoreiz tāda vēlēšanās nav stāvējusi tuvu pie sirds, un atliek tikai nožēlot, ka Zemgales basketbolu šai sarīkojumā neizdevās skatīt viņa patiesā briedumā. Lieki šeit meklēt vainīgos, bet grūti ir saprast Jelgavas labākos basketbolistus, kas tieši tagadējās dienās, kad aktīvo rindās atgriežas tik daudz seno laiku slavenības, aizgājuši kluso vērotāju saimē. Iznākums visai šai lietai bija tāds, ka VEF piecnieks pārspēja jaunos Jelgavas SB zēnus ar augstu 88—15 (53—3) punktu starpību. Nebija apskaužams maz pieredzējušo jelgavnieku uzdevums. Sevišķi grūti viņiem nācās pastāvēt pret VEF gaņajiem viriem cīņā pie groza. Liģeris, kas bez futbola izveidojies arī par neatvietojamu VEF basketbola piecnieka uzbrukuma vadītāju, veiksmīgi darbojoties pie groza, lidināja caurī tīkliņam vienu bumbu pēc otras. Viņš viens pats ieguva 42 punktus, pārspējot pat Latvijas meistarvienības Starta virtuozā iemetienu meistara Zebeliņa «rekordus». Vērojot šīs Liģera punktu medības, mūsu izcīlais basketbola noslēpumu pārzinātājs treneris Richards Dekšenieks izteica interesantu domu, ka taktiskā cīņā VEF vienība nebūt nedarot pareizi, visā pilnībā atklājot Liģera spējas. Lūk, VEF un *Jelgavas SB spēkoašnos vērojot, arī* Liepājas Ausekļa basketbolisti, kas parīt būs VEF piecnieka pretinieki. Vai varot šaubīties, ka liepājnieki Liģera «nosegšanai» veltīs sevišķu uzmanību! Daudz patiesības paužīte Dekšenieka vārdi, bet pilnīgi pareizu atbildi dos tikai VEF un Liepājas Ausekļa savstarpējā sastapšanās. Pēc ilgāka pārtraukuma VEF komplektējumā darbojās Pēteris Bite, kas, kopā ar brāli, *pirms gada bija stingri VEF uzbrukuma* balsti. Tagad viņi abi stājušies karavīru rindās, un līdz ar to, pilnīgi pārveidojies «vefiešu» spēles veids, kur pašreiz galvenais vārds pieder uzbrucēju gaņajiem augumiem.

Zaudēja arī Jelgavas SB basketbolistes, kuŗām nācās atzīt Rīgas labākās A līgas vienības US pārākumu. Studentes uzvarēja 27—13 (14—5). Sai sacīkstē jau nevarēja runāt par vairāku klasu starpību, kā tas bija vīriešu sacensībā. US piecnieks gan atzīmēja pelnītu uzvaru, bet tā nāca tikai pēc nopietnas un enerģiskas cīņas. Jelgavnieces vēl šogad iepriecinājušas Rīgas basketbola draugus ar sekmīgāku darbību, taču šai ziņā Zemgales meistaram par labu runā lielisks attaisnojums. Proti, jau kopā apmēram 2 mēnešiem citām svarīgākām vajadzībām ir aizmemta Jelgavas *vingrotava, un jelgavnieku basketbolistes,* tāpat kā basketbolisti, pārejas spēlēs startēja bez nopietnākas sagatavošanās. Studentes toties sniedza vienu no savām pēdējā laika sekmīgākajām debijām. Vienība ieguvusi jau savu stabilu seju, kur patīkami imponē visa piecnieka viengabalainība. Biežāk skatītāju aplausus izpelnās vienīgi Pelūde, studenšu galvenā punktu guvēja. Arī šodien viņa US labā atzīmēja prāvāko punktu skaitu *(10)*. Apgabalu meistaru pirmās dienas sacensības apliecināja, ka galvenie uzvaras kandidāti ir Rīgas un Kurzemes pārstāvji.

SVĒTDIEN, 9. APRĪLĪ

Šodien pirmās Lieldienas, bet basketbolisti jau it paspēr rīta stundā pulcējās vingrotavā. Pēc vakardienas neveiksmīgās jelgavnieku debijas, interese par sacensībām gan maziliet atsābusi. Toties tā straujі pieauga rīt, kad spēkosies kurzemnieki ar rīdziniekiem. Tiešām, šodien nekādi pārsteigumi nereālizējās. Abās sacīkstēs Kurzemes prāstāvju māka izrādījās pārāka par to, ko spēja zemgalieši. Vērtīgākos un tīkamākos cīņu mirkļus sniedza Liepājas Olimpijas un Jelgavas SB sieviešu pieckieku satikšanās. Interesanti bija iepazīties ar Liepājas otru teicamāko sieviešu basketbola virknējumu. Olimpijas spēles veids izrādījās ļoti līdzīgs Liepājas SB sniegumam. Atšķirības nav arī «segšanā», kur spēlētāja seko spēlētājai. Kā redzams, tad liepājnieces šo nosalīdzināmi grūtāko «segšanas» paņēmienu atradušas labāku kā «zonas aizsardzību». Liepājas Olimpija pieveica Jelgavas SB ar 32—15 (15—7) punktu starpību. Cakli uzvarētāju komplektējumā cīnījās arī viena no Liepājas rūdītākajām basketbolistēm, mūsu diska mešanas rekordiste Alise Jūrmala-Smiltniece. Jelgavnieču sniegums šodien varēja patīkt jau daudz labāk kā vakar. Enerģiskākā vienības spēlētāja Kilkute un Ječa guva dažus tiešām skaistus grozus. Tas bija tikai sīks pierādījums par Jelgavas jauno meiču talantu. Krietnu dāvanu, liekas, netrūkst nevienai no JSB pamata piecnieka kurzemnieku sastāvā darbojās vēl arī otrs Grīnbergs, Jānis vārdā. Viņus gan abus nesajista nekādi radu raksti, bet līdzīgi Liepājas populārajiem futbolistiem Zinģiem, arī Ausekļa basketbolisti Grīnbergi ir tikai uzvārda brāļi. Un jelgavnieki: viņi divās sacīkstēs zaudēja 139, bet ieguva ne vairāk kā 28 punktus. Tā nav patīkama bilance, bet šodien pa starpām pamirdzēja brīži, kad jaunie Jelgavas basketbolisti ar bumbu rīkojās it droši. Vēl uzslavējama viņu uzņēmība, un nemaz neiespējama lieta nav, ka pēc gadiem, no šiem pašiem jaunekļiem izaug viri, kas Zemgales basketbolam atgūs to labo vārdu, kuŗā jelgavniekiem piemita vēl pirms pavisam īsa laika spriža. Pēc šodienas sacensībām viens ir skaidrs: Zemgalei abās grupās jāapmierinās ar pēdējo — 3. vietu!

Liepājas Olimpijas sieviešu basketbola vienība. 1. rindā Znotēna un Veldre; 2. rindā Krūma, Bruņiņa un Janševska; 3. rindā Jūrmala, Korbe un Auzuleja. (O. Sprūdes uzņ.)

PIRMDIEN, 10. APRĪLĪ

Rīga vai Liepāja? Šis ar tik lielu interesi gaidītais duēlis jau ātri nosvērās kurzemnieku labā. To ievadīja Olimpijas basketbolistes, kas sacensībā pret US piecnieku nodemonstrēja tiešām jauku sniegumu, kur nātrūka ne ātruma, ne gluda saspēles risinājuma, ne arī precizitātes metienos. Kad liepājnieces puslaika atpūtā gāja ar prāvu 21—5 punktu pārākumu, *tad jaunā virsligas vienība bija jau skaidra.* Spēles trupinājumā studentes prata būt daudz uzmanīgākas aizsardzībā, un tik krasu Olimpijas meiču pārsvaru kā 1. puslaikā vairs nevarēja vērot. Gala iznākumā Olimpijas uzvara izteicās 29—10. Līdz ar šo panākumu Liepājas Olimpijas piecnieks nākamā sezonā gūst tiesību startēt virsligā. Mūsu sieviešu basketbola augstākā klase Liepāju trupmāk pārstāvēs 2 vienības, kamēr Rīgu reprezentēs 3 komplektējumi. Rīdziniecu noteicošā loma tātad ir vairāk kā apdraudēta. Vispirms jau skaitliskā ziņā, bet vēl jo vairāk kvalitātes vērtējumā. Olimpijas virknējuma darbība ne mirkli nelika šaubīties, ka šī vienība neiederētos virsligas konkurencē. Kāda tad nu izskatījās mūsu jaunā virsligas piecnieka seja? Lūk, uzbrukumā: straujā un kustīgā, gados vēl pavisam jauniņā Veldre, kas rosīgi ņem dalību kombināciju risinājumā un ar atzīstamu noteiktību raida bumbu grozā. Blakus viņai augumā daudz pārākās Jūrmala un Korbe, kuŗu galvenais uzdevums ir sekmīgi cīnīties pie groza. Un to viņas abas pieprot īsti teicami. Tuvākā uzbrucēju trijnieka atvietotāja Auzuleja savā darbībā ļoti līdzīga Veldrei. Aizsardzībā rūdīta spēles izpratne piemīt melnmatainajai vienības kapteinei Krūmai, kas allaž uzbrucējām nāk ceļā arī grozu gūšanā. Otra aizsardze Znotēna čakla pretinieču «nosedzēja», it kā mazāk ievērojama, bet tomēr uzslavējama «melnā darba» veicēja. Pāri šim atsevišķo spēlētāju individuālajām īpašībām stāv visas vienības kopējā saskaņa, kur Olimpijas piecnieks sasniedzis atzīstamu vienprātību. Sacīkstē pret US liepājnieču sastāvā darbojās: Veldre ieguva 12 pnkt; Jūrmala — 9, Korbe — 4, Krūma — 4 un Znotēna — 0. US vienībā savukārt bija: Pelūde — 5 p., Bērziņa — 4, Konrāde — 1, Vītola, Stankeviča un Erharde — 0. Kā laiki mainās: kādreiz US basketbolistes pašu mājās nezināja, ko nozīmē zaudēt, bet tagad virsligas meistarības izcīņa risinās bez mūsu daudzkārtējās meistarvienības līdzdalības, un tā tas būs arī nākamajā sezonā . . .

Sieviešu grupā apgabalu meistarvienības turnīra nobeigumā *sarindojās* sekojošā kārtībā:

	Spēles	Punkti	Grozi
1. Liepājas Olimpija	2	2—0	61—25
2. US	2	1—1	37—42
3. Jelgavas SB	2	0—2	28—59

Kā redzams, tad pozitīvu bilanci ieguto un zaudēto grozu statistikā uzrāda vienīgi turnīra uzvarētājas — Liepājas Olimpijas basketbolistes.

Atkal Liepāja izrādījās pārāka par Rīgu. Vīriešu turnīra noslēgumā, cīņā 1. vietas dēļ, Liepājas Ausekļa krāsu pārstāvji uzvarēja Rīgas A līgas meistaru VEF reprezentāciju ar 11 punktu pārsvaru — 41—30 (21—10). Tā bija enerģiska un strauja spēkošanās, kur abi pretinieki no pirmajiem mirkļiem līdz pat pēdējām minūtēm ielika visu savu spēles māku un uzvarētgribu. Attīstījās varens temps, kuŗu galvenokārt dīktēja liepājnieki. Sākumā punktu skaits auga līdzīgi, bet puslaika beigu daļā aina ievērojami pārmainījās. Liepājas Ausekļa piecnieks pārņēma vadību, un kad atskanēja puslaika beigu signāls, Kurzemes basketbolistu pārākums teicās jau īsti izteiksmīgs — 11 punkti (21—10). Tas bija prāvs handikaps, bet sīvo duēli vēl nevarēja uzskatīt par izšķirtu. Atskaitot vienīgi T. Grīnbergu, visi pārējie Ausekļa pamata piecnieka dalībnieki jau pirmajās 20 minūtēs bija saņēmuši 3 piezīmes. Šis apstāklis sacensības turpinājumā lika viņiem būt uzmanīgiem. Liepājnieki to arī apzinājās. 2. puslaikā vēl reizi lielīski pieauga «vefiešu» cerības, kad Valdmaņa metieni un Skuteļa sekmīgi, izpildīte soļu raidījumi punktu starpību samazināja līdz 19—25. Sāds rezultāts pastāvēja tomēr tikai īsu brīdi. Izšķirēja vārdu teica Lukševica un T. Grīnberga ieguvum, kas deva liepājniekiem 35—19 pārākumu, reizē nodrošinot uzvaru. Galu galā Liepājas Ausekļa pārākuma izpaudās 41—30. Liekas, tiešām daudz taisnības bija aizvakar R. Dekšenieka teiktajiem vārdiem. Jo VEF labākais uzbrucējs *Liģeris tika «nosegts»* sevišķi uzmanīgi. Liepājnieku augumā gāpākais vīrs Klaišis to veica tiešām sekmīgi. Pārsteigumu rīdziniekiem gan savas vienības sakārtojumā bija pataupījuši Liepājas basketbolisti. Viņu rūditākais vīrs Teodors Grīnbergs, kas vakar darbojās aizsardzībā, šodien ieņēma vietu uzbrucumā. Viņš nemitīgi rūpējās, lai teicamas piespēles saņemtu kurzemnieku galvenais punktu guvējs Lukševics. Savu uzdevumu Grīnbergs izpildīja lieliski, un tā kā arī Lukševics prata radītās situācijas veikli izmantot, tad, šķiet, tieši šai apstāklī mita galvenais liepājnieku uzvaras noslēpums. Protams, nedrīkst aizmirst, cik enerģiski cīnījās arī pārējie uzvarētāju vienības dalībnieki, jo sevišķi Jurkevics. VEF vēl samērā maz pieredzējušos spēlētājus katrā ziņā pārsteidza arī pretinieka spēles veids. Liepājnieki «sedza» vīrs viru, kamēr visi tie rīdzinieku virknējumi, ar kuriem pēdējā laikā spēkojušies VEF jaudis, savu grozu aizstāvējuši, veidojot zonas aizsardzību. Par uzvarētājiem vēl paslāstams, ka gandrīz visus viņus vieno cieša draudzība jau no skolas sola. Tā T. Grīnbergs, Klaišis, Jurkevics un Dzērvēns kopīgi sākuši basketbolistu gaitas Liepājas ģimnazijā, un tagad viņi visi kā vienas vienības locekļi atrodas arī ceļā uz virsligu. Liepājas Ausekļa krāsām uzvaru sagādāja: Lukševics — iemeta 19 punktus, T. Grīnbergs — 8 p., Jurkevics — 7, Klaišis — 5, J. Grīnbergs — 2 un Dzērvēns — 0. Vienības rezerves spēki ir Reinfelds un Rūja, kas gan šodien nenāca ierindā, bet toties viņi vakar palīdzēja pieveikt jelgavniekus. Liepājas basketbolistu sīvo pretinieku VEF jaužu virknējumā ietilpa: Skuteļis — 8 p., Valdmanis — 8, Liģeris — 5, Rozentāls — 5, Kļavs — 4 un Karps — 0. Tā apgabalu meistaru turnīra noslēdzās zem Liepājas basketbolistu triumfa zīmes. 2. vietā abās grupās ierindojās Rīgas pārstāvji un 3. Jelgavas reprezentanti. Liepājas Ausekļa basketbolisti gan sevi vēl nevar uzskatīt par pilntiesīgiem virsligas cilvēkiem, kāds titulējums jau pieder Olimpijas sieviešu vienībai, jo Ausekļa piecniekam vēl jāsastopas ar LSB izlasi, kas šogad virsligas meistarības izcīņā palika pēdējā vietā. Liepājnieku šodien demonstrētā spēles māka viņus izvirza par uzvaras favorītiem arī gaidāmajā svarīgajā pārejas sacensībā. Visas pazīmes liecina, ka turpmāk kā vīriešu, tā arī sieviešu konkurencē Liepāju virsligā pārstāvēs 2 vienības. Kurzemes metropole ir izveidojusies par tiešām dižu basketbola sporta centru. Ne tikai futbolā un boksā, bet arī basketbolā liepājnieki no Rīgas *aizvien biežāk atgriežas dzimtā pilsētā krāšņu uzvaras lauru gruznoti.* Tā tas bija šodien, un, liekas, ne vienu reizi vien atkārtosies arī nākotnē.

Jānis Zariņš.

Liepājas Ausekļa basketbola izlase. No kreisās: Klaišis, J. Grīnbergs, T. Grīnbergs, Reinfelds un Rūja. Otrā rindā: Dzērvēns, Lagzdiņš, Jurkevics un Lukševics. (O. Sprūdes uzņ.)

Mazi stāstījumi piezīmju blokā

Ar gaņajām «nažu slidām» sākumā nav mācījies slidot neviens pat vislavenākais ātrslidošanas meistars. Pirmos soļus uz ledus klāja viņi vēlākie rekordisti izmēģinājuši ar daudz primitīvāk gatavotajām, tā sauktajām vienkāršajām slidām. Lai to izskaidrotu, nemaz nevajaga meklēt sarežģītākus ceļus. Neviens, taču pāris sprīžu lielam zeņķim tūliņ rokās nedos speciālās sacīkšu slidas, kuŗas iegādāties pat miera laika apstākļos nav nemaz tik viegla lieta. Turklāt vēl ar vienkāršajām slidām daudz ērtāk un ātrāk iespējama «atšifrēt» ciudā un iesāņējam tik viltīgā ledus klāja noslēpumus. Nākamā pakāpe aiz vienkāršajām slidām ir hokeja slidas, un tikai pavisam mazs skaits beigās paguŝt iepazīties ar speciālo ātrslidošanas sacīkšu «asmeņiem». Lai piesaistītu ātrslidošanas sportam jaunus talantus, ārzemēs un tāpat arī mūsu pašu mājās allaž sacīkšu programmā ietilpinātas sacensības ar hokeja un vienkāršajām slidām. Pēdējos gados gan Latvijā šo jauko iestādījumu izvērst plašākā mērogā aizkavējuši nelabvēlīgie laika apstākļi. Ja gribam rast pēc iespējas vairāk Rumbas un Bērziņa gaitu turpinātāju, tad nākotnē jaunatnes sacensībām ar hokeja un jo sevišķi vienkāršajām slidām jāsveltīs liela un nopietna vērība. Kādreiz Latvijas rekordu sarakstā pastāvēja pat atsevišķs nodalījums, kuŗā reģistrēja rekordatzīmes, kas sasniegtas ar vienkāršajām slidām. Plašu ievērību 1923. gada ziemā izpelnījās viens no mūsu visu laiku izcilākajiem bendīja spēlētājiem Aleksandrs Liepiņš, kas 1500 m distanci ar vienkāršajām slidām veica 3:22,6 min. laikā. Šis Liepiņa varējums gan vairs negrozno Latvijas oficiālo rekordu sarakstu, jo tagad reģistrē vairs tikai rezultātus, kas sasniegti ar gaņajām norvēģu slidām, taču Liepiņa 1923. gadā reālizētā laika atzīme nav pārspēta vēl šodien. Tas katrā ziņā ir nozīmīgs rekords un rekordists, pie kuŗa vērta dažus vārdus pakavēties. Liepiņa savu rekordlaiku sasniedza sīvā sacensībā ar Krievinu, arī kādreiz teicamu bendīja spēles pratēju, kas mērka līniju šķērsoja dažas sekundes desmitdaļas vēlāk (3:23,0 min.). Slidskriešanas sprintā — 500 m distancē, Liepiņa labākais rezultāts ar vienkāršajām slidām līdzinājās 60,4 sek., kamēr ar hokeja slidām viņš to pašu ceļa gabalu veicis 54,5 sek. Sādu panākumu iejūsmināts, Liepiņš būtu labprāt izmēģinājis, ko spēj, kad kājas ieautas speciālajos «nažu slidu» zābakos, bet *šoreiz — pirms 21 gada* — tādu Latvijā vēl bija maz, un šis līgas palika mūžam neaizsniegti sapņi. Varbūt mums gājis zudumā ievērojams ātrslidošanas talants, jo bez priekšzīmīga ātruma Liepiņš *nekad nav izjutis arī* izturības trūkumu, jo vai gan citādi, vēl Valmierā dzīvodams, viņš, kopā ar boļševiku aizvesto sporta veterānu Alfrēdu Lukstiņu, spētu veikt pa Gaujas ledu apmēram 21 km garo ceļu līdz Strenču krāčēm un atpakaļ 1 stundā! Straujums uz slidām Liepiņam palīdzēja lieliskus panākumus gūt bendijā, kur viņš izlases sastāvā un Igaunijas meistarvienības LSB komplektējumā ieņēma labā malējā uzbrucēja posteni. Arī vēlāk, kad nenogurstošais «Alis», kā viņu sauc tuvākie draugi, stājās sporta darbinieku rindās, tas nekad neaizmirsa jaukās «ledus celiņa» sacensības. Liepiņš bija mūsu ziemas sporta vadītājs, viens no galvenajiem un lietpratīgākiem darba dārītājiem, kad Rīgā 1939. gadā risinājās Eiropas meistarsacīkstes ātrslidošanā. Vēl pirms nedēļas viņš rūpējās, lai latviešu ātrinieki varētu absolvēt savas šis sezonas meistarības sacensības. Šo mūsu sporta laukumu *enerģiko viru pazīst daudzi,* bet, šķiet, tikai retais zina, ka jau 21 mūža gadu pieredzējušais viņa sasniegtais un neviena nepārspētais rezultāts 1500 m distancē ar vienkāršajām slidām, šis it kā piemirstais un neievērojamais, bet savā būtībā tik nozīmīgais varējums, liek katram atcerēties, kāds ceļš jāiet, lai Latvijas ātrslidošanas sportam rastu jaunas un plašas rezervēs. Z.

Aleksandrs Liepiņš (pa labi) kādā senā uzņēmumā kopā ar mūsu ledushokeja tiesnesi Hermani Zajumu. (O. Sprūdes uzņ.)

Izdevējs: Nikolajs Segleniecks.

Iespiests «Rigaer Druckerei» Majora Flečera (Muitas) ielā Nr. 1